Announcement regarding the debate on the budget

മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ: ര൯ു-ാം ചട്ടമനുസരിച്ച് ബഡ്ഡറിന്മേലുള്ള വാദപ്രതിവാദം സാമാന്യമായ ഒരു ചർച്ചയോടുകൂടി സമാരംഭിക്കുന്നതും അതിനെ തുടർന്ന ധനാഭ്യർത്ഥനകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വോട്ട നടക്കുന്നതുമാണ്. സാമാന്യചർച്ചക്ക മൂന്ന ദിവസവും അഭ്യർത്ഥനകൾ വോട്ടചെയ്യുന്നതിന് എട്ട ദിവസവുമാണ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളത്. അഭ്യർത്ഥനകൾ പയ്യാലോചനക്കെടുക്കുന്നതു് ഏതു മുറക്ക വേണമെന്ന പാർട്ടി നേതാക്കന്മാർ തമ്മിലോചിച്ച് ഒരു ലിസ്റ്റ് തരുന്നതായാൽ അതനുസരിച്ച് അഭ്യർത്ഥനകൾ വാദപ്രതിവാദത്തിനു് എടുക്കാവുന്നതാണ്. കട്ട്മോഷൻസിനെ സംബന്ധിച്ച് അനുവർത്തിക്കേണ്ട ക്രമത്തെ സംബന്ധിച്ചും അങ്ങനെ ഒരു ലിസ്റ്റ് തരുന്നതായാൽ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ആവർത്തനങ്ങൾ കൂടാതെ കൂടുതൽ പ്രയോജനമാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഫസ്റ്റ്-ാമത്തെ അഭ്യർത്ഥനയായ വിദ്യാഭ്യാസവും, സെക്കൻ്റ-ാമത്തെ അഭ്യർത്ഥനയായ പൊതുമരാമത്തു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറും ഓരോ ദിവസം വീതം ചർച്ചചെയ്യാവുന്നതും ശേഷമുള്ള അഭ്യർത്ഥനകൾ ഓരോന്നിനേറയും ചർച്ചക്ക് അര ദിവസം വീതം എടുക്കാവുന്നതുമാണ്.

സാമാന്യ ചർച്ചയ്ക്ക് ധനകാര്യമന്ത്രിയൊഴിച്ചുള്ള മറെറ മെമ്പർമാർക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സമയം ഫസ്റ്റ് മിനിറെറവീതമാണ്. ധനാഭ്യർത്ഥനകൾ വോട്ടചെയ്യുമ്പോൾ ഉപക്ഷേപങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുന്നു എതൊരംഗത്തിനും അതിനു മറുപടി പറയാൻ അർഹതയുള്ള മന്ത്രിക്കും പത്തു മിനിറെറ വീതവും മറെറ മെമ്പർമാർക്ക് അഞ്ചു മിനിറെറവീതവും സമയം നൽകുന്നതാണ്.

General Discussion of the Budget—*(cont.)*

Now, we will proceed to the general discussion of the Budget. The Deputy Speaker will start the discussion.

ശ്രീ. കെ. കൊച്ചുകുട്ടൻ: സർ, ഈ സഭയിലെ ഒരു കൺവൻഷൻ അനുസരിച്ച് ഈ ബഡ്ഡറെ ഡിസ്കഷൻ ഓപ്പൺചെയ്യാനുള്ള കർത്തവ്യം എനിക്കുള്ളതാണ്. ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഫസ്റ്റ് ഫസ്റ്റ്-ാമെ ബഡ്ഡറിനെപ്പറിയുള്ള ഡിസ്കഷൻ ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഓപ്പൺചെയ്യുന്നു എന്നുമാത്രം പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ട് തൽക്കാലം വിരമിക്കുന്നു.

Sri. K. Balakrishna Menon: Sir, I am obliged to the chair for permitting me to initiate the discussion. The Congress has entered its third year of administration and we on this side of the House believe that this will be the last Budget of the Congress Party which is today in power. It is only meant that at this juncture we should be taking stock of the achievements of the Party so that the people may be apprised of the results of their two years' regime.

The Indian National Congress has indeed given us a Constitution, and that Constitution lays down that in India, that is, Bharath, there shall be social justice, equality, liberty and fraternity. The Congress that claims to be the Government of India or the Bharath, has taken upon itself the responsibility to work out these objectives and so in its Nasik-session, it laid down as its programme the establishment of a welfare state wherein there will be complete economic democracy a minimum National Standard of welbeing elemination of exploitation, full employment and a progressive narrowing in the disparity of wealth and income between classes and classes of people, and equal opportunity for the growth of the individual, and development of the personality of man.

Now, Sir, I may take each one of the ideas contained in this programme and examine and see to what extent the Congress Government have been in a position to translate these ideas into action. The first in order comes the idea of the welfare state. I do not know what the Congress Government

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. K. Balakrishna Menon]

exactly means by that. Those who know something about the welfare state say that there are tests to examine whether the idea has been really translated into action. One test is the nature of the taxation policy of the Government; the other is the level of expenditure on social services. They say that the taxation policy followed in a welfare state should be a progressive one: that is the tax should be realised from the rich leaving the poor almost free. But it is just the opposite of this principle that we find here. Otherwise, how do you account for the taxes on petrol, tobacco and ground-nut? How do you justify the increase in the railway fare? It is a sad misfortune—and we cannot lose sight of that fact easily—that either directly or indirectly the whole weight of taxation falls in this country only on the shoulders of the poor. Now regarding level of expenditure; out of a total revenue of 713 crores which had been budgeted for the centre and the States, we find in 1950—51, only 144 crores budgeted for expenditure on social services as against 300 and odd crores for security services. Coming nearer home, what is it that we find? Excluding the 8 crores, which sum is obligatory charged expenditure, there is left only an amount of 6½ crores for nation-building departments. Even there you have made a surplus. Is it the case that you cannot find more ways to utilise that money for public health, general education and other things; so that, the picture of the welfare state that we have got is the above one.

Now, Sir, the other aspect is the establishment of a minimum national standard of physical and social well-being. I find last week the figures of the Government of India standing in regard to the cost of living index at 434. That means, Sir, the cost of living has increased by four times from what it was during the pre-war times. That again means that in 1939 if a man had an income of Rs. 50 and if he could maintain a certain standard of living, today, if he wants to maintain that same standard, he would require four times that amount, that is Rs. 200. Apparently, he is not getting that. What is the result? We find from the statistics of persons suffering from diseases. What effect this had on peoples' health. In a recent survey conducted in five towns of Travancore-Cochin, out of 1,29,507 persons examined, 31,921 persons have been found to be suffering from tuberculosis. Now, we have got other figures as regards persons suffering from other causes from the medical statistics supplied by the Government. While in the year 1123, the persons treated were 22,63,094, the number treated during 1124 was 23,98,656. Add to this the other figure and you will find that about 50 per cent if not more of the population of this State has gone sick. This is a frightful conclusion. But still more frightful is the fact that within the course of one year the increase is 1,35,562. Now, how has this state of affairs been brought about? We entered the post-war period with a well-developed system of price control. But the Government of India accepted the recommendations of the Food Grains Policy Committee and there was a wide departure from control to decontrol. Disastrous effects followed and I believe, by middle of November 1948 or 1949, the Government of India again swung back to partial control in respect of food and textiles. Now, the lack of an integrated and co-ordinated system of price control brought about an increase in the prices of other commodities disproportionately; and what we find is that in December 1950 the index figures shot up to 404 for textiles and 423·9 for food. I have also other figures showing the index numbers of other agricultural products, from which it will be seen that it was more profitable to the agriculturists to resort to growing cash crops. They did it. This filled the balance of national economy. To what extent, we get a clue from the recommendations of the Central Pay Commission. The Central Pay Commission recommended an increase of Rs. 5 in the dearness allowance of the lowest paid employee for every 20 point increase in the cost of living index number. That has brought about a demand

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

for increase of wages. Increase in wages meant increase in production costs ; and increase in production costs led to higher cost-price, which again brought about a demand for higher wages. Thus the country was landed in the grip of a vicious circle of wages chasing the price.

Now, it is the same story in regard to exploitation as well as of unemployment.

The latest form of exploitation is the mass psychological exploitation—the psychological exploitation in the name of past sacrifices, in the name of the great Gandhiji and in the name of strengthening Nehru's hands. I contend that so long as there is one man whom we can describe in the language of Carlyle as a "do-nothing and eat all" living in India, so long as there is one man in the country who is feeding and living upon his ancestral property like a parasite, so long as there is one man living in this country who feeds on the fruits of the toil and sweat of other persons, so long will there be exploitation in existence in this country. *(Hear, hear).* And the greatest surprise that has been reserved for us in this House is the creation of a class of persons all over India which, with yearly income in terms of lakhs of Rupees from public treasury, with a covenanted guarantee of existence not only for their lifetime but also for future. The Moghuls once created Inams, Jagirdarie, Zamindarie, etc. for so-called political services. And to-day in the name of political sufferers, the Congress Government do create new Inams, new vested interests. Is that the progressive narrowing down of wealth so that the people may get an opportunity for development, for the growth of their personality?

Now, Sir, one other thing which I desire to bring to the notice of this House is that when we compare this state of affairs with those obtaining in other countries, we get a better idea of what sort of administration we have in India, what ideas they have and what attempts they make to translate them into practice. I will take two extreme cases: one of Russia and the other of America. In America, according to the Social Security Act, 1935, they say that a Federal and State Aid system for old-age insurance and unemployment, state aid to those who are suffering from continual sickness, those who are disabled on account of injuries, etc. has been set up. By 1950, 6 million people have been given thereby a new lease of life. In Russia, if the P.T.I. news flashes can be relied upon, there is an increase of 19 per cent in wages, 29 per cent increase in industrial products, and the price index has gone down by 16 per cent. There is also a reduction in the cost of production by 6 per cent. That is the picture we get elsewhere.

In India, in contrast to these things, what we get is hunger, poverty, nepotism, corruption. This is a charge on the evidence of persons who belong to the congress-fold themselves. The average man asks, is it for this that we have driven away the British people from India? What is the answer that you give. That you were there only for a period of three years. You reckon the period from the date of accession, to power; but the average man reckons the period from the date of his birth; nay, from the date of birth of his ancestors, his great great ancestors. To him, time runs unbroken colourless and cheerless. Therefore he cannot patiently wait.

Sri. P. Balakrishnan Tampi: May I remind the hon'ble Member that this is Trivandrum and not New Delhi?

Sri. K. Balakrishna Menon: I am referring to this place.

Even he would wait for any length of time, you want, provided you started doing things in the right way; you did nothing to infuse in him courage and enthusiasm. Therefore there is no substance in your asking the people to be patient. What is the other answer you tell us; that you have secured political independence. What is that political independence worth to the starving man, the sick man, to the oppressed, to the dumb and the poor, to all those lakhs and lakhs of children who float aimlessly on the troubled waters of life and who are the hope of to-morrow, but the burden of to-day. He asks for economic independence. What is political

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. K. Balakrishna Menon]

independence minus economic independence? It is a flower without fragrance; it is a fruit without kernal or juice. We ask for real economic independence on this behalf here. You call us then half baked politicians with hardly any political tooth cut. He asks for it outside the chamber. You call him a Communist or anarchist and clap him in the jail. It is this sort of answer that you give us. You are not content even with these. You throw insult and invectives against some of us in opposition personally. I do not propose to take up the valuable time of this House by referring to them any more. I have no idea to descend to that level. (Bell).

Sri. K. Balakrishna Menon: Is my time over?

Mr. Speaker : Half a minute more.

Sri. K. Balakrishna Menon: I shall better stop now.

Sri. K. Sivarama Pillai: Mr. Speaker, Sir, better revenue yields and well-controlled expenditure programmes, resulting in a favourable cash position seems to be the dominant characteristic of this year's budget. We are told by the Hon'ble Finance Minister that the state-sponsored industrial concerns have turned the corner and have begun to yield profits. Even with the existing rate of taxation, the Government is going to get more income. We are assured of huge net profit in the near future.

Sir, when I heard all these things, I was wondering whether I was attending a share-holders' meeting where a business budget is being presented by the Managing Director. My wonder has come true, because the Deputy Speaker who happened to speak on this budget with vehemence for the last two occasions and in a most ceremonial way, said in a most businesslike manner as in a share-holders' meeting "I second it."

Sahib Bahadur A. Abdul Razaak: May I remind the hon'ble Member that the Deputy Speaker did not say that he seconded the budget presented by the Hon'ble Finance Minister.

Sri. K. Sivarama Pillai: During this budget discussion, as a budget presented by the Finance Minister for a Government, we have to see whether this budget comes up to the standard, to the ordinary standards that would apply for a Government budget. First we have to see whether in this budget an attempt has been made to keep the expenditure to the lowest possible level consistent with the efficiency of administration. Sir, in the budget for 1950—1951 huge sums were provided as lump sum allotments for the unification of scales of pay after the savings that ought to be got by reorganisation and integration of services. Not a single cash was touched, and it is left in its entirety as unspent, and that amount alone I find here as the savings for this year. For this year also, huge sums have been provided for those items under all minor heads—lump sums have been allotted for unification of scales of pay this time also, omitting the savings from integration of services and reorganization. Evidently, a comparison of the two budgets would give us an impression that already there was integration of the personnel of the services and that our Government has saved much. But that is not a fact, because the Government has not—it is really shame on the part of the Government—after one and a half years, been able to integrate the services, and save reorganization,—they have purposely omitted that,—they have simply put unification of scales. Sir, I might tell the House that at this time, it is no credit to the Government to postpone matters without facing realities.

I find another saving to an extent of Rs. 80 lakhs in Public Works, that is, capital works outside the revenue account. I cannot but express my surprise over this and I can only quote a passage from "The System of Financial Administration in India" by P. J. J. Pinto: "In some coutries economies in public current expenditure were accompanied under the influence of the Government by economies in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

public capital expenditure, and in private expenditure, both capital and current. This was a stupid blunder due to gross mental confusions over the meaning of economy and balancing the budget." In the anxiety to save when they have not been able to save on the civil administration, an amount of Rs 80 lakhs was saved in public works which fall outside the current account. How it affects the ordinary people is, such a saving slows down the circulation of money in poor hands, increases unemployment and ultimately affects the Government.

Then again, viewed from another point, this budget, as I began by saying, is a business budget. Essentially, the difference between a Government budget and a business budget, is that, so far as business is concerned, they will extend their activities and their idea is to get only more profit. But so far as Government is concerned, they must first lower the expenditure to a minimum and then arrange the revenue policy of the Government. Looked at from that standard also, this budget does not come up to that standard. It is a well-recognized principle in economics that from the current revenues, only current expenditure could be met, and those civil works which are unremunerative but which are aimed towards the social advancement of the people could alone be met from the current revenue. Public works which are remunerative must be met by borrowing funds. But you must remember that for those works, the people who are benefited by the services pay fees. The poor should not be taxed for that. But here, we find from the speech of the Hon'ble Finance Minister at page 12 that he takes credit. He says: "Turning to the expenditure side, provision has been made only for those items of new expenditure which are unavoidable and are likely to be immediately remunerative." At page 25, he says: "It is noteworthy that the whole of this expenditure is proposed to be met from current revenues and receipts from debt-heads". So even from those remunerative works from which profit is expected by this Government, expenditure has to be met from current revenues. That is the tax collected from the ordinary people so that the middle class or the richer class may be benefited by the services that have to be done by the public exchequer. Sir, that this has resulted in violent and sudden changes in the taxation policy is clear. If, the Rs. 2 crores that is put in for several works on the revenue account is taken away, we have got a large surplus, and we could have done that with the most obnoxious tax, the sales tax. We put it off, because our expenditure is slow and we need to arrange our policy of taxation to the lowest. But instead of that, our Hon'ble Finance Minister was of the view that this must be met from the revenue account. For the last one year he has raised the basic tax by 100 per cent. And if I may say so, the tobacco tax to 1,600 per cent. Such violent and sudden changes in the rate of taxation are necessitated because the Hon'ble Finance Minister thought capital works must also be financed from the revenues.

Sir, the hon'ble Sri. Balakrishna Menon referred to the fact that living costs have risen high. Yes, the living cost index has risen high. But the essential commodities are not available in the market. When an ordinary man looks at the budget he is not very anxious whether we have a favourable cash position. He is not anxious to know whether this Government purchases one Chavara industry or a hundred. He only expects some positive action by this Government whereby he will be able to get his food and clothing and shelter at cheaper and at reasonable prices. I ask, has this Budget done anything for him. I searched for it in the Budget but in vain. Only at some places the Finance Minister was able to announce the grant of exemptions in the case of certain articles from sales tax. The poor man is not benefited by that. But it is some relief surely for the middle class. So far as the poor is concerned exemptions come under sales tax. Even there, the benefit is negligible. We could of course understand the difficulty of the Finance Minister. In 1949, he was telling us that integration was on and so nothing could

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. K. Sivarama Pillai]

be done then. He told us that there might be mistakes and they should be condoned. Next year when he presented the Budget he admitted that it was a Federal Budget and so on. Therefore he was in a fix. That year passed by and he was not able to do anything for the poor. At least during the year under review I expected the Finance Minister to do something for the ordinary people of the country. We have to tap our resources. In general, a nation's wealth consists of capital, labour and land. So far as the land is concerned, we have almost exhausted that wealth. In the State there is no more land to be given to the poor. Regarding capital the position is that Government have started certain industries and they are in infant stage and have not been fully developed. As for private capital, there is a threat of nationalisation of industries. This makes private enterprisers keep mum, and as such capital is not forthcoming. All the three sources bring us nothing. Then the only superfluity is, we have labour in abundance. Therefore the wealth of Travancore-Cochin is only labour and how best to utilise it is the question. I would ask Government to borrow money from any where and give employment to the labour at once. But when I say so I expect the Finance Minister will jump on me and ask the question, will not that create inflation in the country. That is exactly what is wanted. No doubt it will create inflation. By the same process you will be putting money into the hands of the poor to purchase his necessaries. Government will not be able to reduce the prices of articles because it is an all-India matter. The system of control is all in the hands of Government of India. There is therefore bound to be inflation but that will be putting money into the hands of the poor people. It is likely that the vested interest may suffer much and what they had gauged previously could not be realised and so on. They may not get much to spent and that state of affairs would be a welcome sign for the socialist group, like Mr. Pattom Thanu Pillai. All that I say is, the richer man will become less rich and the poor man not poorer to that extent.

Then Sir, there was much discussion in the Press and in the country as regards the system that is being adopted for procurement of paddy. Though I do not wish to speak on that and take much time at this juncture because I will be getting ample opportunity during the course of the Demands for Grants, I would say this. That method is welcomed by the people on the ground that they will be able to know what exactly they have to pay so that they may not be harassed by the subordinate officers. But that very thing is absent from the practical point of view. The fate of the agriculturists according to the old system and new system of procurement remains the same. There is absolutely no change. Some people have begun to say that the levy in the English name is more or less the 'lebi' in the Tamil language, that is fate itself. One has to submit to it. That is how the levy system works. Though I take some more time, I would just bring to the notice of the House that so far as food production is concerned, though the Finance Minister would say that we are suffering great loss, accounts show that this Government has got a surplus of over two crores on food accounts alone. We will take the actuals. In 1949 the actuals are put under debt head. Under food stuff advances, the receipt is put as 12 crores and expenditure as 10 crores. Nearly there is as income of 2 odd crores under that. I would now refer to page 282 of the Budget wherein you find the following items under 'suspense', Sale proceeds, bonus for procurement of food grains paid by the Government of India, subsidy and other receipts. The amounts under these items figure 26¾ crores. Next under items as purchase price and transport charges, the figure come to 25 crores. Thereby there is an actual gain to the extent of one crore 67 lakhs to this Government in paddy accounts. I find a lot of confusion has been created by transferring subsidy amounts. They are

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

classsified under three groups, the amount which this Government gives, subsidy for manure and gain in sale proceeds. The accounting in respect of these is very shabbily done. Under these three sub-heads the amount is written as 1 crore and 36 lakhs. On reference to page 246 we find the following 'Amount transferred from 87—Capital outlay on schemes of Government Trading—1 crore and 36 lakhs'. This is made up of 125 lakhs subsidy we are giving for food, 12·5 lakhs subsidy which we are giving for manure and 1·22 lakhs under sale proceeds. It is these three items that are transferred from 87 to 63. Taking these figures into account there is something fundamentall wrong. One has to come to the conclusion from a reading of figures in both those pages, this Government has not been spending a single pie towards subsidy here. Again in the Budget memorandum I pointed out a mistake to the Finance Minister when he said that it was a case final adjustment and all that. But I think figures actually shown have to be taken into account. A reference to page 15 of the Budget memorandum will disclose that total disbursements and closing cash balance when added do not tally. After coming over here a correction slip has been put into our harnds, stating that in page 194 amount under grants-in-aid should be read as 1,72,000 and not as 1 87,900. What I say is, with or without correction the some total in that page is wrong. I just looked into the figures for the sake of curiosity and find the amount not correct. The sum total in that page will come to 2 crores 1 lakh and 4,200. There is a difference of one lakh of rupees in that page. In spite of the correction there is a mistake. (Bell)

Mr. Speaker: Your time is up.

ശ്രീ. ആർ. ശങ്കർ:സർ, ഒരു ബഡ്ജറ്റ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന പാർട്ടി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയപരിപാടികൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നാണ് നിയമസഭയിലെ അംഗങ്ങൾ നോക്കാറുള്ളത്. ആ നയപരിപാടികൾമൂലം രാജ്യത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണ് അനുഗ്രഹീതരായിത്തീരുന്നതു് എന്നു നോക്കിയാണ് ബഡ്ജറിന്റെ ജയാപജയങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തു ഇതിനുമുമ്പ് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവണ്ണം പട്ടിണിയും, വസ്തുക്ഷാമവും, രോഗബാധയും മറ്റു പലവിധത്തിലുള്ള അവശതകളും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു കാലമാണ് ഇതു് എന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഇതിനു മുഴുവൻ ഉത്തരവാദികൾ ഇന്നു ഭരണം നടത്തുന്ന കക്ഷിക്കാരാണെന്നു ഞാൻ പറയുകയല്ല. എങ്കിലും ഈ പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം പരിഹരിക്കുവാനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം സ്വയം കയ്യേറ്റവരാണ് അവർ എന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അങ്ങിനെ സ്വയം ഭരണാധികാരം കയ്യേറ്റിട്ടുള്ള അധികാരിവർഗ്ഗം അവരുടെ കർത്തവ്യം എത്രമാത്രം ഭംഗിയായി നിറവേറ്റിയിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളതായിരിക്കണം ഈ ബഡ്ജറു പരിശോധിക്കുമ്പോൾ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ട പ്രധാന തത്വം. ഈ രാജ്യത്തു ഇന്നു നടമാടുന്ന പട്ടിണിക്കോ, വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുക്ഷാമത്തിനോ, തൊഴിലില്ലായ്മക്കോ ഒന്നിനും ഒരു പരിഹാരവും കണ്ടെത്താൻ പര്യാപ്തമായ ഒരു ബഡ്ജറല്ല ഇതെന്നുള്ളതു കേവലം പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. വളരെ പിന്തുക്കനായ ഒരു കാരണവർ തറവാട്ടിൽ മുതൽക്കൂട്ടുന്നതുകണ്ടു് സന്തോഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അകന്നതും അടുത്തതുമായ ശാഖകളിലെ അംഗങ്ങളെ പട്ടിണിക്കിട്ടും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാതെയും ധനസമ്പാദനം നടത്തുന്ന ഓമ്മയാണ് ഈ ബഡ്ജറു വായിക്കുമ്പോൾ എനിക്കുണ്ടാകുന്നതു്. പല വലിയ ലാഭങ്ങളും ഈ ബഡ്ജറിൽ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നും വളരെ അപകടകരമായ ഒരു നിലയിലിരുന്ന നമ്മുടെ സാമ്പത്തികനിലയെ ഈ ബഡ്ജറിൽ ഭദ്രമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ടെന്നും ധനകാര്യമന്ത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ കാണുന്ന കണക്കുകൾതന്നെ ശരിയാണോ എന്നു് എനിക്കും വളരെ സംശയമുണ്ടു്. ഞാൻ പറയുന്നതു കൂട്ടിയതിലെറ്റും കുറച്ചതിലെറ്റും പോസ്റ്റ്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri R. Sankar]

ചെയ്യുതിനേറയും കായ്മല്ല. ഈ ബഡ്ഡാറിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ള പലതും ഉദ്ദേശിക്കുനാപോലെ അവസാനിക്കാൻ പോകുന്നില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ഫൈനൽ ഫിഗറിലെ റിവൈസ്ഡ് എസ്റ്റിമേറിലെ ചില ഭാഗങ്ങൾ എടുത്തു കാണിച്ചു് ഞാൻ അതു വിശദമാക്കാം. അഗ്രിക്കൽച്ചറൽ ഇൻകംടാക്സിനത്തിൽ നടപ്പു വർഷത്തിൽ ന്യൂ. ൫ ലക്ഷം രൂപ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ റിവൈസ്ചെയ്ത എസ്റ്റിമേറനുസരിച്ചു് അതു നൂ ൦ ലക്ഷം രൂപയായിരിക്കുന്നു.

The House adjourned for lunch at 1 p.m. and re-assembled at 2 p.m. with Mr. Speaker in the chair.

ശ്രീ. ആർ. ശങ്കർ: സർ, കാർഷികാദായനികുതി ഇനത്തിൽ ഈ നടപ്പു വർഷത്തിൽ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതു് അറുപത്തിരണ്ടര ലക്ഷം രൂപയാണ്. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ റിവൈസ്ഡ് എസ്റ്റിമേറു് അനുസരിച്ചു് അതു കേവലം നൂ ൦ ലക്ഷം രൂപയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ അർത്ഥം മുപ്പത്തിരണ്ടരലക്ഷം രൂപ ആ ഇനത്തിൽ ഈ ആണ്ടിൽ കുടിശ്ശിക വരും എന്നാണ്. ഈ കുടിശ്ശിക ഉൾപ്പെടെ അടുത്ത കൊല്ലത്തേക്കു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു് ൭ ൦ ലക്ഷം രൂപാ മാത്രവുമാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥം കുടിശ്ശിക കഴിച്ചു അടുത്ത വർഷം നൂ ൭½ ലക്ഷം രൂപാ മാത്രമേ കളക്ട്ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ എന്നു ഗവണ്മെണ്ടു വിചാരിക്കുന്നു എന്നാണ്.

സർ, ഈ കാർഷികാദായനികുതി ഈ രാജ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ അധികം ആദായംവരുന്ന—എക്സ്ട്രാക്കായിട്ടുള്ള ഒരു വരവിനം ആണ്. ഈ ആണ്ടത്തെ ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ഭരണം തീരെ കായ്ക്ഷമമായിരുന്നില്ലെന്നു ഞാൻ ഈ പറഞ്ഞ കണക്കുകൾതന്നെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. വരുന്ന വർഷവും അതുവേണ്ടവണ്ണം കായ്ക്ഷമമാക്കി ഈ ഇനത്തിൽ നല്ല ഒരു തുക വരവുണ്ടാക്കണമെന്നു ഗവണ്മെണ്ടിനു പ്രതീക്ഷയില്ലെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. സർ, ഇതു് നയസംബന്ധമായും ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ചില വശത്തെ സാരമായി സ്പർശിക്കുന്നതാണ്. കാർഷികാദായ നികുതിയെ സംബന്ധിച്ചു ഈ നാട്ടിലെ ധനികന്മാർക്കു എതിർപ്പുള്ളതാണ്. അവരുടെ എതിർപ്പിനു വിധേയമായി ഗവണ്മെൻറു് ഇപ്പോൾ കിട്ടിയ സൗകര്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അലസമായ ഒരു നയമാണ് കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കൊല്ലംതന്നെ ൫൦ ശതമാനത്തിലധികം കുടിശ്ശികവരുത്തിയിരിക്കയാണ്. അടുത്ത കൊല്ലവും ഏതാണ്ടു അതുപോലെതന്നെ കുടിശ്ശിക വരുത്തുവാനുള്ള ഭാവവുമാണു കാണുന്നതു്. കാർഷികോൽപന്നങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും വിലവർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു ധനികന്മാരായ കർഷകന്മാരിൽനിന്നു ഗവണ്മെൻറിനു വമ്പിച്ച ഒരു തുക ന്യായമായിത്തന്നെ ഈടാക്കാവുന്നതു് ഗവണ്മെൻറു് അനായാസയോടെ തള്ളിക്കളയുന്ന ലക്ഷണമാണു് കാണുന്നതു്. ഇങ്ങനെയായാൽ ഈ ബഡ്ഡാറിന്റെ പൊതുവിലുള്ള സ്വഭാവംതന്നെ അവസാനം മാറുന്നതായിരിക്കും. ൨ ൭ ലക്ഷം രൂപാ അധികമായി ഫാറസ്റ്റ്ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിൽനിന്നു ലഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. എന്തടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അതു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്നു ഒന്നും വ്യക്തമല്ല. ഫൈനാൻസു മിനിസ്റ്ററുടെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെണ്ടുമായുള്ള കോൺട്രാക്ട് അനുസരിച്ചു് ഇൻഡ്യാഗവണ്മെണ്ടിനു കൊടുക്കാനുള്ളതിൽ കൂടുതൽ തടികൂടി കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ൨ ൭ ലക്ഷം രൂപാ ലഭിക്കുമെന്നാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. ഈ ൨൭ ലക്ഷത്തിൽ എങ്ങനെ എത്തിയെന്നു വ്യക്തമല്ല.

സെയിൽസ് ടാക്സ് വിശേഷിച്ചും സാധുക്കളെ വല്ലാതെ ബാധിക്കുന്നുകയിലയുടെ സെയിൽസ് ടാക്സ്, വളരെ അമിതമായി വർദ്ധിപ്പിച്ചതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് സെയിൽസ് ടാക്സ് ഇനത്തിൽ വലിയ തുക വരുന്നതു്. ഇതും നയപരമായി ഗവറ ഒന്നിനോടു തട്ടിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണു്. ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ ഒരു പദ്ധതി അനുസരിച്ചു ഈ രാജ്യത്തു മദ്യനിരോധനം നടപ്പിലാക്കുന്നതാണു്; അതുമൂലം വരുന്ന നഷ്ടപരിഹാരത്തിനാണു് ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു നികുതി ഏർപ്പെടുത്തുതു് എന്നായിരുന്നു ഈ നികുതി ഏർപ്പെടുത്തിയ ഘട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വാദം. ഇപ്പോഴാകട്ടെ മദ്യനിരോധനം വികസിപ്പിക്കുന്ന ലക്ഷണമേ ഇല്ല. പലേ സംഗതികളെപ്പറ്റിയും പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫൈനാൻസ് മിനിസ്റ്ററുടെ ആ പ്രസംഗത്തിൽ മദ്യനിരോധനത്തെപ്പറ്റി ഒരു വാക്കുപോലും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഒരു നയമെന്നുള്ള നിലയിൽ അതു ഉപേക്ഷിച്ചോ അതോ അതിൽ എന്താണ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നതു് എന്നു് ഒന്നും വ്യക്തമാക്കീട്ടില്ല. ഏതായാലും സെയിൽസ് ടാക്സ് വരുമാനത്തിന്റെ രീതി നോക്കുമ്പോൾ മദ്യനിരോധനനയം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു് ഒട്ടും ശരിയല്ല. മദ്യനിരോധനം ഏതാനും താലൂക്കുകളിലെങ്കിലും വ്യാപിപ്പിക്കാതിരുന്നതു ഗവൺമെൻറ് അവരുടെ നയത്തിനു് വലിയ ഒരു മാറ്റം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനു തെളിവാണു്. മദ്യനിരോധനം നിശ്ചയമായും ഇവിടത്തെ ജനങ്ങൾക്കു ഹിതമുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല. ഇവിടത്തെ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു ഇതുകൊണ്ടു് വലിയ പ്രയോജനമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ഇനി ചിലവിനങ്ങൾ നോക്കിയാലും കണക്കുകളിൽ കാണുന്നതുപോലെയല്ല സംഗതികൾ ഇരിക്കുന്നതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഫസ്റ്റ് സബ്സിഡി ഇനത്തിൽ ഫ ഢ ൪ ലക്ഷം രൂപാ ഇവിടെ ഗവൺമെൻറ് മാറിവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആകപ്പാടെ ആ ഇനത്തിൽ വരുന്ന നഷ്ടം ൪ കോടി രൂപയായിരിക്കുമെന്നും അതിൽ ഇൻഡ്യാഗവൺമെണ്ടു സബ്സിഡി ഇനത്തിലേക്കു തരാമെന്നു സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്ന ഫ½ കോടി രൂപ കഴിച്ചാൽ വരുന്ന നഷ്ടം ൩½ കോടി രൂപയാണെന്നും ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറിൽ സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന നിവേദനങ്ങളുടെ ഫലമായി സബ്സിഡിക്കായ്ക്കും പരിഗണനയിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് കണക്കിൽ ഫ ഢ ൪ ലക്ഷം രൂപാ ഈ ഗവൺമെണ്ടു സബ്സിഡി ഇനത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും ആണു് ഫൈനാൻസ് മിനിസ്റ്ററുടെ പ്രസംഗത്തിൽ കാണുന്നതു്. ഫ ഢ ൪ ലക്ഷം എന്നു പറയുന്ന കണക്കുതന്നെ തെറ്റാണെന്നു ഞാൻ ആദ്യമെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഇവിടെ ഈ ഗവൺമെണ്ടു ൩ ലക്ഷം ടൺ അരിയാണു് വിദേശത്തുനിന്നും വരുത്തിയതു്. അതിന്റെ വിൽപ്പനമൂലം ഉണ്ടായ നഷ്ടത്തിന്റെ ഢ ൫ ശതമാനം ഫ ൩ ൦ ലക്ഷം രൂപയാണെന്നു ഈ ബഡ്ജറ്റുകൊണ്ടു കാണാം.

ശ്രീ. എ. ജെ. ജോൺ: അതു ശരിയല്ലെന്നു ബഹു. മെമ്പറെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. യു. പി. യിൽനിന്നും ൩ ൦ ൦ ൦ ടൺ അരി വരുത്തി. അതിനു സബ്സിഡി കിട്ടിയില്ല. അതിൽ ന്യൂ ലക്ഷം രൂപ നഷ്ടം വന്നിട്ടുണ്ടു്.

ശ്രീ. ആർ. ശങ്കർ: എതായാലും ഇൻഡ്യാഗവൺമെൻറിന്റെ ഔദാര്യത്തെ അവലംബിച്ചാണു് ഇവിടത്തെ സ്ഥിതിയിരിക്കുന്നതു്. ഇക്കൊല്ലവും വേറെ ഏതെങ്കിലു പ്രവിശ്യയിൽനിന്നു അരി വാങ്ങേണ്ടിവന്നാൽ, ഇക്കൊല്ലവും മുഴുവൻ അരിയും വെളിയിൽനിന്നു തന്നുകൊള്ളാമെന്നു ഇൻഡ്യാഗവൺമെണ്ടു യാതൊരു വാഗ്ദാനവും തന്നിട്ടില്ല.

ശ്രീ. എ. ജെ. ജോൺ: വെളിയിൽനിന്നു കിട്ടിയാലും ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു വാങ്ങിയാലും ഒന്നര കോടി രൂപാ തരാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ശ്രീ. എ. താണുപിള്ള: അമേരിക്കയിൽനിന്നു വെറുതെ അരി കിട്ടിയാലോ?

ശ്രീ. എ. ജെ. ജോൺ: യു. പി. യിലെ അരിക്കു അവർ ഇപ്പോൾ വില കുറെ കൂടിയിട്ടുണ്ട്. മന്നിനു ക്രമേണ. വെച്ചു് കൂട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. അമേരിക്കയിൽനിന്നു വെറുതെ കിട്ടിയാൽ നമുക്കും ഒരു വലിയ സംഖ്യ ലാഭം കിട്ടും.

ശ്രീ. ആർ. ശങ്കർ: എതായാലും ഈ കണക്കു പോകുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുഴുവനുള്ള ആശ്രയിച്ചാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ൨ $\frac{1}{4}$ കോടി രൂപാ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റ് സബ്സിഡി ഇനത്തിൽ നൽകും എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിലാണു് ബജ്ജറുതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഞാൻ പറയുന്നതു കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു ഭാഗം ഇൻഡ്യയിലെ മറ്റു പല പ്രവിശ്യകളിൽനിന്നും വാങ്ങുകയും അടുത്ത കൊല്ലവും അതു തുടരുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം ൧൫ ലക്ഷം രൂപാ വെച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നെ തികയാതെ വരുമെന്നാണു് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ൩ ലക്ഷം ടൺ അരിമാത്രം വരുത്തിയിട്ടു ൧൩ ലക്ഷം രൂപാ നഷ്ടം വന്നുവെങ്കിൽ ൩൫൦൦൦ ടൺ അരി വരുത്തിയാൽ ൧൫൧൫ ലക്ഷം രൂപാ നഷ്ടം വരുമെന്നു കേവലം കണക്കുകൂട്ടി നോക്കിയാൽ കാണാം. സംസ്ഥാനത്തുനിന്നു എടുക്കുന്ന നെല്ലിന്റെ വില കൂടികഴിഞ്ഞു. ആ നിലക്കു ൨൫ ലക്ഷം രൂപാ ആദായം ഉണ്ടാകും എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഇനത്തിൽ നഷ്ടം കൂടിവരുവാനാണു് ഇടയുള്ളതു്.

Sri. K. Sivarama Pillai: Is there any increase in the procurement price from last year?

ശ്രീ. ആർ. ശങ്കർ: ഇപ്പോൾ ബോണസ് കൊടുക്കുന്നതും എല്ലാംകൂടി ചേർത്താൽ ഈ പറഞ്ഞമാതിരി ആദായം കിട്ടുകയില്ല. കാണുന്ന കണക്കുകൊണ്ടു ഈ കൊല്ലം വളരെ കൂടുതൽ അരി എടുക്കാമെന്നു ഗവണ്മെന്റു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ആ പ്രതീക്ഷകൾ ഒടുവിൽ സഫലമാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ചിലവു അങ്ങിനെ കൂടിവരുവാനാണു ഇടയുള്ളതു്. വരവിനം കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ പ്രതീക്ഷകളെ അതു സാരമായി ബാധിക്കുമെന്നു കാണിക്കുവാനാണു് ഞാൻ മേല്പറഞ്ഞ സംഖ്യ ഉദ്ധരിച്ചതു്.

സർ, നയപരമായി ഈ ബജ്ജറു നോക്കിയാൽ ഈ ഗവണ്മെണ്ടു വളരെ പരാജയമടഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുവാൻ കഴിയും. മദ്യനിരോധനം ഒരു നയമായി അധികാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പാർട്ടി സ്വീകരിച്ചതാണു്. ഇൻഡ്യാ ഗവണ്മെന്റിന്റെ തടസ്ഥങ്ങളൊക്കെയുണ്ടായിരുന്നിട്ടും ബോബെ ഗവണ്മെന്റു ആ സംസ്ഥാനം മുഴുവൻ മദ്യനിരോധനം നടപ്പാക്കി. മിക്ക സ്റ്റേറുകളിലും മദ്യനിരോധനം മിക്കവാറും ഭാഗങ്ങളിൽ നടപ്പിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ ഗവണ്മെണ്ടു മുമ്പുതന്നെ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെയാണെങ്കിലും മദ്യനിരോധനം ഒരു നയമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ അവർക്കു് ഇപ്പോൾ കിട്ടിയ സന്ദർഭം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി അതു് നാടു മുഴുവൻ വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം അതു അശേഷവും വ്യാപിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തെ കോൺഗ്രസ്തന്നെ കൊല്ലത്തെ ഡി. സി. സി.യൊ മണ്ഡലമോ മദ്യനിരോധനം അങ്ങോട്ടു വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. രാജ്യത്തിലെ കാൺഗ്രസുകാർ മദ്യനിരോധനം അങ്ങോട്ടു വ്യാപിപ്പിക്കണമെന്നു പറയുകയും അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന കാൺഗ്രസുകാർ അതു വ്യാപിപ്പിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഒരുരീതിയാണു് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കാണുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

അതുപോലെ തന്നെ വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിലും എന്തെങ്കിലും പരിഷ്കാരം വരുത്തുന്ന ലക്ഷണം കാണുന്നില്ല. ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾ വളരെക്കാലമായി ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയിൽ സാരമായ മാറ്റംവരുത്തി തൊഴിൽ പരമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു പ്രാധാന്യം നൽകി അതു് ഈ രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്കു ഉപയോഗപ്പെടത്തക്ക രീതിയിൽ ആക്കിത്തീർക്കണമെന്നാണു്. വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായി ഗവൺമെണ്ടു തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നയംതന്നെ മെല്ലുറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിലും കുറേകൂടി അയഞ്ഞതാണെന്നു പറയുവാൻ ഒരു പ്രയാസവും ഇല്ല. പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസവും വികസിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടിനു് യാതൊരാഗ്രഹവുമില്ല. വരുന്ന കൊല്ലത്തിൽ രണ്ടു താലൂക്കുകളിലേക്കു പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം വ്യാപിപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നാണു് കാണുന്നതു്. ഒന്നു് ചെങ്കോട്ട താലൂക്കും മറ്റൊന്നു ചിറ്റൂർ താലൂക്കുമാണു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏറ്റവും ചെറുതും ജനസംഖ്യ കുറഞ്ഞതുമായ ഒരു താലൂക്കാണു് ചെങ്കോട്ട. അതുപോലെ കൊച്ചിയിലെ ഏറ്റവും ജനസംഖ്യ കുറഞ്ഞതായ ഒരു താലൂക്കാണു് ചിറ്റൂർ താലൂക്കു്. എതായാലും ഈ താലൂക്കുകളിൽ രണ്ടിലുംകൂടി ഒന്നരലക്ഷത്തോളമേ ജനസംഖ്യയുള്ളു. പത്തുകൊല്ലംകൊണ്ടു് പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം രാജ്യം മുഴുവൻ വ്യാപിപ്പിക്കണമെങ്കിൽ കൊല്ലംതോറും ഏഴരലക്ഷം ജനങ്ങൾ നിവസിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു പ്രൈമറി വിദ്യാഭ്യാസം വ്യാപിപ്പിക്കാതെ നിവർത്തിയില്ല. അതിനു് നേരെമറിച്ചു ഒന്നര ലക്ഷത്തോളം ജനങ്ങളുള്ള സ്ഥലത്തേക്കു മാത്രമാണു് അതു് വ്യാപിപ്പിക്കുന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ എതിർപ്പുള്ള ആളുകൾ ഇല്ലാത്ത രണ്ടു താലൂക്കുകളാണു് ഗവൺമെണ്ടു എടുത്തിരിക്കുന്നതു്. അതുപോലെ സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതി പുതിയ സ്കീം അനുസരിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് പണം കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അതു് ചെറിയ ഒരു റിലീഫ് തന്നെ. ആകപ്പാടെ എഡ്യുക്കേഷൻ കാര്യത്തിൽ ഗുണപ്രദമായി ഗവൺമെണ്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം സംസ്ഥാനത്തു് ഒരു പോളിടെക്നിക്കു് തുടങ്ങുന്നതിനു് 8 ലക്ഷംരൂപാ നിക്കിവച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതാണു്. ഈ 8 ലക്ഷം രൂപാ ലംപ്സം ആയി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതു് ഇതു സംബന്ധിച്ചു് ഒരു പദ്ധതിയും ഗവൺമെണ്ടു തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിനു തെളിവാണു്. ആണ്ടവസാനത്തിൽ ഈ അഞ്ചു ലക്ഷവും കാപ്സായി എന്നു വരാനാണു് എളുപ്പം.

കാളേജു് വിദ്യാഭ്യാസത്തെ സംബന്ധിച്ചും ഗവൺമെണ്ടിന്റെ നയം വളരെ അനാസ്ഥ നിറഞ്ഞതാണു്. യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ ഗ്രാന്റു കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിൽ കുറച്ചതുകൊണ്ടു കായ്ങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ യൂണിവേഴ്സിറ്റി അധികൃതന്മാർ വിഷമിക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഇക്കൊല്ലം 4 ലക്ഷംരൂപായാണു് ഗ്രാന്റു കൊടുക്കുന്നതു്. ഗവൺമെണ്ടു പ്രൈവറ്റു കാളേജുകൾക്കു യാതൊരു സഹായവും ചെയ്യുന്നില്ല. മദ്രാസ് സ്റ്റേറ്റിലാണെങ്കിൽ അവിടത്തെ കാളേജുകളുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കുള്ള കെട്ടിടങ്ങളുടേയും ഉപകരണങ്ങളുടേയും ചിലവിൽ 50 ശതമാനം ഗ്രാന്റു എല്ലാ കാളേജുകൾക്കും കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണു് അവരുടെ പ്രഖ്യാപിതനയം. ഇപ്പോൾ അവർ അതിനെപ്പറ്റി പുനരാലോചന ചെയ്തു 50 ശതമാനം എന്നുള്ളതു് മാറ്റി അതു 75 ശതമാനമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഇവിടെ പഴയ നയത്തിനു് യാതൊരു വ്യത്യാസവും വരുത്തുന്നില്ല. ആകപ്പാടെ പറഞ്ഞാൽ വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായി ഗവൺമെണ്ടിന്റെ നയത്തിലാകട്ടെ പരിപാടിയിലാകട്ടെ യാതൊരു പുരോഗതിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാ എന്നു സമ്മതിച്ചേ തീരൂ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ஸ்ரீ. பி. திாணுலிங்க நாடார்: ஸர், திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் ஜனநாயக ஆரசாட்சி ஆரம்பித்து மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாகிறது. முதல் மந்திரிசபை அதிகாரத்திற்கு வந்தபொழுது அக்காலத்து நிதி மந்திரியவர்கள் தனது பட்ஜெட்டிலிருந்த குறைகளுக்கு, அதற்கு முன்னிலிருந்த திவான் ஆட்சியைக் குறை கூறிப்போனார்கள். அந்த மந்திரிசபை மாறி அடுத்த மந்திரிசபை வந்தபோது அப்பொழுது வந்த நிதி மந்திரி அவர்கள் அதற்கு முன்னிருந்த மந்திரி சபையை குறை கூறி அவர்களும் சாக்குப் போக்குகள் பல கூறிச் சென்றார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதிகாரத்திலிருக்கும் மந்திரிசபை வேறு யார் பேரிலும் சுமதலையைப் போட்டுவிட்டுச் செல்லமுடியாதென்று முதன்முதலாக நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன். நிதி மந்திரியவர்கள் அவர்களுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இது நான் கொண்டுவரும் மூன்றாவது பட்ஜெட் என்று. ஆக, இம்மந்திரி சபை கொண்டுவந்த இரண்டு 'பட்ஜெட்'களை நாம் இதற்கு முன்னால் நடைமுறையில் பார்த்திருக்கிறோம். அந்த இரண்டுவருட அனுபவத்திலிருந்து இந்த பட்ஜெட்களுக்கு என்ன மதிப்பு உண்டு என்று அறிந்திருக்கிறோம். ஒரு மந்திரிசபை ஒரு பட்ஜெட்டைப் பற்றி கௌரவப் பட்டுக்கொள்ள வேண்டுமானால் அவர்கள் கொண்டுவந்த, அவர்கள் எதிர்பார்த்த கணக்கு, அவர்கள் திட்டப்படி செய்த செயல்கள் இந்த இரண்டும் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று பொருத்தமாயிருந்ததென்று பார்க்கவேண்டும். அதாவது அடுத்த வருடத்திற்குள்ள வருமானம் என்னவென்று திட்டப்படுத்துவது. அந்த வருமானத்தை இன்னென்ன முறைப்படி செலவு செய்வது என்பதே 'பட்ஜெ'ட்டாகும். இதிலே ஒரு மந்திரிசபை மிகவும் நுட்பமானது என்று கருதவேண்டுமானால் முதலாவதாக, அவர்கள் எதிர்பார்த்த வருமானம் இருக்கவேண்டும். இரண்டாவதாக அவர்கள் போட்ட திட்டப்பிரகாரம் அவர்கள் காரியங்களைச் செய்திருக்கவேண்டும். நாம் கழிந்த இரண்டு வருடக் கணக்குகளிலிருந்து என்ன காண்கிறோம். பல டிப்பார்ட்டுமென்டுகளிலிருந்தும் பல லட்சம் ரூபாய்கள், இவர்கள் எதிர்பார்த்ததை விடக்கூடுதலாக வருமானம் வந்திருக்கிறது. பல டிப்பார்ட்மென்டுகளிலும் இவர்கள் செலவு செய்வதாகத் திட்டமிட்டதைவிட லட்சக் கணக்கில் குறைவாகவே செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி, வரவிற்கும் செலவிற்கும் இருக்கும் வித்தியாசமே, இந்த மந்திரிசபையின் திறமைக்குறைவை மிகவும் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது. திட்டப்படி இவர்கள் ஒரு வேலையையுமே செய்வதில்லை. ஒரு டிப்பார்ட்மென்டிலும் இவர்கள் திட்டப்படி ஒன்றும் இயங்கவில்லை. அது மாத்திரமல்ல. சிலமுக்கியமான டிப்பார்ட்மென்டுகளிலும் கூட இவர்கள் திட்டப்படி வேலைகள் செய்யவில்லை என்பதை மந்திரியவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். Grow more Food campaign, Irrigation போன்ற முக்கியமான டிப்பார்ட்மென்ட்களிலும்கூட இவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி செலவை ஒழுங்காகச் செய்ய முடியவில்லை என்றால் இவர்கள் சாமர்த்தியத்தை நாம் யாரிடம் போய் சொல்வது. எதற்கெடுத்தாலும் பணம் இல்லையென்று சொல்லும் இந்த சர்க்கார் பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டு எங்களால் செலவுசெய்ய முடியவில்லை என்று சொன்னால், அவர்கள் வெட்கப்படவேண்டும். பணமில்லாத இந்தக் காலத்தில் பணத்தை ஒதுக்கிவிட்டு அதைச் செலவு செய்யத் திறமை இல்லாமல் அடுத்த வருடத்திற்கு மிச்சப்படுத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் இதை

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

விட அவமானகரமான நிலை வேறு என்ன வேண்டும். ஆக, இந்த சர்க்கார் தனது இரண்டு வருட அனுபவத்திலிருந்து தன்னால் சரியாக திட்டம் வகுக்க முடியாது, திட்டப்படி நடக்கவும் முடியாதென்று எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறதே ஒழிய வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. கௌரவத்திற்காகவோ அல்லது உலகத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவோ, இந்த வருடத்தில் புதிதாக எதாவது திட்டங்கள் உண்டா என்றால் அதுவுமில்லை. கடந்த வருடத்திலுள்ள பட்ஜெட் கணக்குகளை, ஐந்தும் ஆறும் கூட்டிக் கழித்து வாசிக்கிறார்களே தவிர காரியத்தில் யாரும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஜனநாயக ஆட்சி வந்து நம்முடைய பிரதிநிதிகள் என்று சொல்லக்கூடிய மந்திரிகள் வந்து இந்நாட்டில் தினமும் ஆட்சியைவிடக் கூடுதலாக என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிறேன். நம் நாட்டின் முதல் பிரச்னை, ஆகாரப் பிரச்னை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பிரச்னைக்கு வேண்டி இம்மந்திரி சபை செய்தது என்ன? Grow more Food Compaign க்கு என்றும், அதற்கென்றும் இதற்கென்றும், ஊதற்கென்றும் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்ததாகக் கணக்கு இருக்கிறதே ஒழிய நாட்டில் கூடுதலாக நெல் விளைய எதாவது செய்திருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். போன வருடம் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கென்று 4 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தார்கள். இந் நாட்டில் கிணறுகள் வெட்ட வேண்டியதற்குள்ள அவசியம் ஒரு சிலபகுதிகளிலேதானிருக்கிறது. சென்னை சர்க்கார் கிணறுகள் வெட்டுகிறது என்றால் அதற்கு அர்த்தமுண்டு. ஆனால் திருநெல்வேலியில் கிணறுகள் வெட்டுவதென்றால் இந்த ரூபாயை கிணற்றில் போடுவது என்றுதான் அர்த்தம். பெருஞ்சானிபோன்ற பெரிய திட்டங்களுக்கு, பணமில்லாமலிருக்க வருடத்திற்கு நாலு லட்சம் ரூபாய் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கென்றால், நான் கேட்கிறேன் இவைகளினால் எத்தனை ஏக்கர்கள் நெல் பயிரிட முடியுமென்று. இதுவரை எத்தனை கிணறுகள் வெட்டியிருக்கிறீர்கள், அதற்குத் தகுந்தபடி எவ்வளவு கூடுதல் நெற்பயிர் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். எனக்குத் தெரியும், நாஞ்சில் நாட்டில் அருகிலிருக்கும் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள சில தாலுகாக்களில் மட்டுமே இக் கிணறுகளின் அவசியம் இருக்கிறது. இங்கு அதற்கு அவசியமேயில்லை. கிணறுகள் வெட்டுவதற்கென்று நாலு லட்சம் ரூபாயைக் கொட்டிச் செலவு செய்யப்படுகிறதெயொழிய ஆகார உற்பத்திக்காகவேண்டி யாதொன்றும் செய்யப்படுவதில்லை. எதாவது செய்வதாயிருந்தால் நீர்பாய்ச்சன வசதிகளுக்கு கூடுதல் செலவு செய்ய வேண்டுமேயொழிய இம்மாதிரி அனுவசியமாக ரூபாய்களை செலவு செய்வதில் யாதொரு அர்த்தமுமில்லை. பேச்சிப்பாறையில் வெள்ளம் இருந்தாலுங்கூட, அங்குள்ள சானல்கள் இருக்கிற நிலையில் பலயிடங்களிலும் பயிர்கள் கரிந்துபோய்கொண்டிருப்பதை நான் இந்த சபையில் தெரிவிக்கிறேன். பல்லாண்டுகளுக்கு முன்னால் வெட்டப்பட்ட சானல்கள் தூர்ந்து இடிந்து நிறைய வெள்ளம் விட முடியாமல், அவையில் 40 அடி தண்ணீர் இருந்தாலும் கூட பயிர்கள் கரிந்துபோகிறது. அதற்குக் காரணம், அந்தச் சானல்களை வருடாவருடம் பணம் செலவுசெய்து பழுது பார்க்காததுதான். அடுத்தபடியாக, உரத்தைப்பற்றி இரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். எனது சொந்த அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், உரத்திற்கென்று சர்க்காரிலிருந்து பணம் செலவு செய்வது அனுவசியம். கிரு

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. P. Thanulinga Nadar]

விக்காரர்களுக்கு தண்ணீர்வசதி மாத்திரம் செய்துகொடுத்தால் போதும், இந்த Agricultural Director யை விட நாஞ்சில் நாட்டிலும், குட்டநாட்டிலும் உள்ள விவசாயி குறைந்தவனல்ல. இந்த Agricultural Department லிருந்து கிருஷிக்காரர்களுக்கு ஒருபடி நெல் கூட்ட முடியுமா? 'அந்த டிப்பார்ட்மென்ட்'க்கென்று பணம் செலவு செய்வது வெறும் பாழ் என்று சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். பெரிய பெரிய திட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்வதே இந்த மந்திரி சபையின் நோக்கமாய் இருக்கவேண்டுமேயொழிய, Grow More Food Compaign அப்படி, இப்படியென்று, விளம்பரம் செய்வதற்கு மாத்திரம் ரூபாய் செலவு செய்வதில் யாதொரு பயனுமில்லையென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri. P. S. Nataraja Pillai: Sir, the general discussion of the budget is the opportunity generally availed of to review the activities of the Government and to take note of the conditions prevailing in the country. But, Sir, the general review of such a nature is not much liked by my friend Mr, Tampi who has drawn the attention of the House to the fact that we are functioning in Trivandrum and not in Delhi. Therefore perforce I have to confine my remarks to the activities of the Travancore-Cochin Government which today is a popular Government responsible to the people, a Government by the people and for the people—that is what we have to believe as it is said so very often by the party in power. Sir, in the face of the frequent matamorphosis of the treasury benches and the frequent clashes that occur in the party that is in power, we can believe it only after testing it. That test is that a popular Government can function only when it can function as a welfare state government looking to the welfare of the citizens under their care.

Sir, the primary necessities of man are food and clothing, and I think that I may not be contradicted on that point. To look at our food position I have only to read to the the House a few sentenes from the hon'ble Finance Minister's speech: This is what he says —

"The food situation in the coming year is expected to be very difficult. For the year 1951 we have been allotted 3,25,000 tons of food grains as against our over-all requirement of about 4,78,000 tons. On account of the difficult food position in the country as a whole, the over-all ration throughout the Union has been reduced by 25 per cent and fixed at 9 oz. per adult. Accordingly the composition of the ration in the State has been fixed at 7 oz. rice and 2 oz. wheat and other grains. We have made strong representations to the Center to allot more foodgrains to the State, but there is no immediate prospect of securing additional supplies."

Sir, this country and its people were under statutory ration for the last 7 or 8 years. For the whole period ration has never exceeded 12 ounces. In actuality regular ration was somewhere near 6 ounces per adult. I will only bring to the notice of this House the condition of this country as it was in January last. In January rationing failed in most of the taluks. People were not getting the so-called 7 ounces but only 50 percent or 30 of this was issued in some parts of the State especially in taluks of the Trivandrum district. I think I will not be contradicted in making this statement. For the 2nd and 3rd week of January last, in the taluks of Nedumangad, Neyyattinkara, Chirayinkil and Trivandrum only less than 50 per cent of the allotted quantity was distributed as ration.

That is the way in which we, the people of this country are treated. The ordinary diet of a man living on cereals is somewhere near 16 ounces per day. On the other hand, we have been living on the 50 per cent of the requirement, so long. The Finance Minister has very plainly told us that there is no immediate prospect

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of getting additional supplies. We are given starvation allowance and this popular Government comes and says that we will have to continue with the starvation allowance for the next year as well. That is achievement No. 1 of this popular Government.

Now, I will point out another fact. The Finance Minister, in his speech says that the expected food subsidy is not going to be paid by the Government of India. "The Government of India have now decided to revise the scheme of food subsidy and to limit their commitments to subsidising the sale of foodgrains in a few selected urban and industrial centres in each State. If this scheme is strictly applied, we would not be eligible for any subsidy." However, the loss is to be made good by raising the price of paddy from Rs. 17/12 to 20 rupees per maund. The whole burden is put on the poor consumer. He is to suffer for no fault of his. The Finance Minister is not bold enough to include the loss of 2·25 crores on the possible expenditure on Food Account. He has two grounds for that. He says he is anticipating an amount from the Government of India. The other is an intimation to the public of Travancore-Cochin that we have reached a state where this Government will be forced to increase the sale price of paddy if the Government of India are not going to give us the subsidy. Mention ought to have been made in the Budget about this. We can legitimately infer that the Government are thinking that the subsidy may not be given by the Government of India, and they will have to enhance the price of food grains and the extent to which the price will be enhanced has already been intimated to us. The cost of living, even for the primary necessities of man is considerably high.

I have to say a few words about the clothing problem. I carefully read the 26 pages of the printed matter distributed here. I did not find a single line about that. We are not only in a scarcity condition but rather in a famine condition. I do not know whether the Treasury Benches have realised the situation. What they are pleased to mention is that the price is abnormal and that the commodity is very scarce. Look at the cost of living. Mr. Balakrishna Menon has brought the matter to the attention of Government today. I may say that Mr. Menon did not refer to the index price of Delhi, or Cawnpore, but that of Ernakulam which is published by our own Government. I just take the liberty to refer to some other articles as well. I have got a Gazette Notification with me which shows that each and every necessary article such as cocoanut, cocoanut oil, fuel, etc., has become considerably costly. We are now in famine conditions as far as our food and clothing are concerned. Yet we are living under a popular Government. What is the benefit of having a popular Government? The ordinary man is under-nourished and he is facing starvation.

The Finance Minister, presenting the Budget expressed his great satisfaction in having an encouraging cash position. The bank balance at the disposal is very comfortable so as to meet all his requirements. But the way in which this balance has been secured has to be enquired into. If you do so, you will see that the Government were realising the amount by imposing heavy taxation. I am just referring to the principal heads of revenue for 1951-52. The principal heads of revenue come to 8 crores and 88 lakhs of rupees. Out of this, 1½ crores come from direct taxation and the remaining portion comes from indirect taxation. From Sales Tax and Income Tax the sum derived is nearly 3 crores. Nearly 2¼ crores come under Excise duty. Ours is a popular Government which exists for peace, progress and prosperity of the people and is said to follow the great precepts of the greatest man of the age, the father of the Indian nation, Mahatma Gandhi. Such a Government bases its taxation policy on the foundation of Excise, Revenue and Sales Tax, if I may be permitted to say Sir, the revenue derived from drinks and on necessaries of life. Earlier the drinking is wiped out of this State the sooner is the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. P. S. Natarajan Pillai]

betterment of the people. Great is the horror and misery caused by the Demon of Drink. It is a crime against our country, even though it will contribute to the revenue, to make and encourage the people to drink.

So far as Sales Tax is concerned, we have reached a multiple point tax. In this connection I beg leave of the House to quote one or two sentences of an authority on this taxation.

> "It is a well known fact that the normal incidence of a sales-tax is on the consumer. The tax therefore affects people in proportion to their expenditure on the taxed goods. It is common experience that expenditure does not increase in proportion to one's income. The poorest man spends all his income on goods and even more, as when he runs into debt for buying food and cloth. The poorest man is taxed more than hundred per cent of his income whereas the richest man may be taxed on less than one per cent of his income. As the tax is the same for all the burden of the tax lies much heavily on the poor man's back. A tax which is proportionate to expenditure is very regressive in character and a tax which is proportionate to expenditure on goods alone is still more regressive."

The poorest man is taxed on more than one hundred per cent of his income. The richest man is taxed less than one per cent of his income. The burden of this tax lies much more heavily on the poor man.

Sahib Bahadur V. A. Abdul Aziz: May I know who says and where?

Sri. P. S. Nataraja Pillai: The Professor of Economics in the Calcutta University says so. The book is available in our legislative library. I have not got the volume in my hand. If my friend is so very interested I will try to get it for him. The fabric of taxation here is based on Excise and Sales Tax which hits hard on the poor.

Sir, along with this I have only to refer to what Mr. Sankar was saying. Income-tax collected fell short of anticipation and the explanation given for that is very curious. The Hon'ble Finance Minister said. "It was due to the delay in bifurcating the composite files dealing with both income-tax and agricultural income-tax between the Central Income Tax Authorities and State Departments." But in the official memorandum of the Finance Department you find another explanation. The explanation is that the Staff was not appointed in time and therefore the collection has fallen. Between the two there must be some truth. The fact is that sufficient care was not taken to collect income-tax. There was not earnestness in that work. It is, in fact, a serious dereliction of duty on the part of Government in not having enforced the collection from the rich who can bear it. They preferred to tax the poor and to leave the rich free.

Then Sir, if this Government should claim the right to function for the people and if they are to take the credit of having done their duty to the State, the first step they should do is to revise the taxation policy. I am not touching the expenditure side as the time allotted is over. I would only impress upon the Government that they should revise the taxation policy, and relieve the poor from the heavy burden of taxation.

ശ്രീ. രാമേൽ ജെ. റൊഡ്രിഗ്സ്: സർ, ധനകാര്യമന്ത്രി മൂന്നാംപ്രാവശ്യമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ബഡ്ജറ്റിനെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ അനുമോദിക്കാൻ ഞാൻ അതിൽ ഒന്നും കാണുന്നില്ല. ഇതു് ഒരു ലബ്ബന്റെ ബഡ്ജറ്റായിട്ടാണു് ഞാൻ കാണുന്നതു്. മൻപതിവനുസരിച്ചു ഈ രാജ്യത്തി നുണ്ടാകുന്ന മുതലെടുപ്പു് ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ വിധത്തിൽ ചെലവു ചെയ്യാനുള്ള ഒരു ശ്രമം മാത്രമാണു് കാണുന്നതു്. ൪൦൦ ലക്ഷത്തിന്റെ ഒരു കമ്മിബഡ്ജ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

റായിട്ടാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും അനുഭവം വച്ചുനോക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതു ഒരു മിച്ചബഡ്ജറായി പരിണമിക്കുമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. റവന്യൂ ലക്ഷത്തിന്റെ കമ്മിയായി അവതരിപ്പിച്ച ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജറും റവന്യൂ ലക്ഷത്തിന്റെ മിച്ചമുള്ള ബഡ്ജറായി തീരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുകളിൽ നിന്നും കാണുന്നു. കോവാപ്പറേറീവ് ഡവലപ്പുമെന്റു പദ്ധതികൾക്കായും, പ്രൈവറ്റ് സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അവശതകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനായും, മെഡിക്കൽവകുപ്പിന്റെ ആവശ്യത്തിനായും മറ്റും നീക്കിവച്ചിരുന്ന തുകകൾ ചിലവാക്കാതെയാണ് ഈ മിച്ചം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ മിച്ചമുണ്ടാകുമെന്നുവരികിലും തല്ക്കാലം കമ്മിയുണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നതു് ലുബ്ധന്റെ രീതിക്കു യോജിച്ചതുതന്നെയാണല്ലോ. എന്നാൽ ലുബ്ധനു പറ്റാവുള്ളതുപോലെ Penny-wise and pound-foolish എന്ന സ്വഭാവവും ഈ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ നയത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നു. അനാവശ്യമായ അനേകം ഉദ്യോഗങ്ങൾക്കായി വളരെ അധികം ചെലവാക്കുമെന്നാണ് കാണുന്നതു്.

മുഖ്യമന ചിലവുകൾക്കായി സാധാരണ മുതലെടുപ്പിൽനിന്നും തുകകൾ വിനിയോഗിക്കുന്നു എന്നാണ് ഞാൻ ഈ ബഡ്ജറിൽ കാണുന്ന പ്രധാന ദൃഷ്യം. രാജ്യത്തു് ആഹാരം, വസ്ത്രം, തൊഴിലില്ലായ്മ. ഒരുപത്രികളിൽ വേണ്ടുവോളം മരുന്നില്ലാതിരിക്കുക എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ജനങ്ങൾക്കു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തേണ്ട തുകകൾ മുഖ്യമനച്ചിലവുകൾക്കായി വിനിയോഗിക്കുന്നതു ശരിയല്ല. പതിനൊന്നു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു ഈ രാജ്യങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ചിലവു നാലുകോടി രൂപയായിരുന്നു. അടുത്തയാണ്ടത്തെ ചിലവിനായി കണ്ടിരിക്കുന്നതു് ഏകദേശം പതിനഞ്ചുകോടി രൂപയാണല്ലോ. ഇപ്പോഴത്തെ സാമാനങ്ങളുടെ വിലവർദ്ധനവും കൂലികൂട്ടലും മറ്റും പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അടുത്തയാണ്ടത്തെ ചിലവു പത്തുകോടിരൂപായിൽ കുറയാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. ഒരു കോവാപ്പറേറീവ് കാമൺവെൽത്തു ലക്ഷ്യമാക്കിയിരിക്കുന്ന ഇൻഡ്യയുടെ ഒരു വിഭാഗമായിരിക്കുന്ന ഈ രാജ്യം സഹകരണപ്രസ്ഥാനത്തിനു വേണ്ടുവോളം പ്രോത്സാഹനം നൽകുന്നില്ല. കോവാപ്പറേറീവു ഡെവലപ്പുമെണ്ടുപദ്ധതികൾക്കായി നീക്കിവച്ചിരിക്കുന്ന തുക ചിലവു ചെയ്യില്ല. ഭക്ഷ്യവർദ്ധനവിനായി പതിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ള പുറമ്പോക്കു ഭൂമികൾ സഹകരണാടിസ്ഥാനത്തിൽ കൃഷിചെയ്യുന്നതിനു വ്യവസ്ഥചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലങ്ങൾ ആ കൃഷിക്കായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുകയും അനേകം ജനങ്ങൾക്കു ഉപകാരപ്രദമാകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അനുഭവത്തിൽ തുവക ഭൂമിയിൽ അധികവും മണിക്രാപ്പു് കൃഷിചെയ്യുന്നതിനായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാൻ ഇടയുള്ളതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ഇന്നു ചോദ്യോത്തരസമയത്തു മത്സ്യവ്യവസായികൾക്കു് നൽവിതരണം ചെയ്യുന്നതു് സഹകരണസംഘങ്ങൾ വഴിയാണെന്നു ബഹു. മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ കൊല്ലം പരവൂരിൽ ഒരു സഹകരണസംഘം നൽവിതരണം ചെയ്തിരുന്നതു ഇപ്പോൾ ഒരു വ്യക്തിയെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സംഘത്തിൽനിന്നും ഒരു സ്ഥലത്തെ വിതരണം എടുത്തുകളഞ്ഞപ്പോൾ അതിനുപകരം പുതിയ രണ്ടുമൂന്നു സ്ഥലങ്ങളിൽ വിതരണത്തിന്റെ മുമ്പത്തെ നൽകി എന്നുള്ളതിൽനിന്നും ആ സംഘത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ ക്രമക്കേടുണ്ടായതായി വിചാരിക്കാൻ ന്യായമില്ല. ഭക്ഷ്യധാന്യം വിതരണം ചെയ്യുന്ന ഒരു സംഘത്തിനു സർക്കാരിൽനിന്നും അനുനെ കെട്ടി കൊടുക്കുന്ന രീതിമൂലം സ്റ്റോക്കിൽ കുറവുകണ്ടു എന്ന കാരണത്തിന്മേൽ ഒരു വലിയ സംഖ്യ പിഴ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം ഈ ഗവൺമെണ്ടിനു സഹകരണസംഘങ്ങളോടുള്ള പുച്ഛമായ മനോഭാവത്തെയാണ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്നതു്. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഗൃഹനിർമ്മാണ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. Raphael J. Rodrigs]

പദ്ധതിയെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇതിനകം ൧൫൧ വീടുകൾ പണികഴി പ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു കാണുന്നു. അതു രണ്ടുവർഷത്തെ ബഡ്ജറ്റുകയിൽനിന്നാണ് എന്നോർക്കുമ്പോൾ ഒരാണ്ടിൽ ൯൦ വീടുകൾ മാത്രമാണ് നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഈ ൧൫൧ വീടുകൾക്കായി ഒരു രണ്ടേമുക്കാൽ ലക്ഷം രൂപയിൽ കൂടുതൽ ചി ലവായി കാണാൻ ഇടയില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഗൃഹനിർമ്മാണത്തി നായി ൪.൩൪ ലക്ഷം രൂപാ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുക കൊണ്ട് വീടൊ ന്നിനു ശരാശരി ൧൦൦൦ രൂപവച്ച് ൪൦൦ വീടെങ്കിലും പണികഴിക്കേണ്ട തായിവരുന്നു. ചില വീടുകൾക്ക് കൂടുതൽതുക ചിലവാക്കേണ്ടിവന്നാൽ പേ ലും ൩൦൦ വീടുകൾ എങ്കിലും കൊടുക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇതുവരെയും അതിൽനിന്നും ൯൦ വീടുകൾ മാത്രമേ നിർമ്മിച്ചുകാണാൻ ഇടയുള്ളൂ. കൊല്ല ത്തു കഴിഞ്ഞയാണ്ടിൽ ൧൫ വീടുകൾ തീരുമെന്നു പറഞ്ഞു. ആണ്ടവസാനമായ പ്പോൾ ഒരു മാസത്തിനുള്ളിൽ പണിതീർക്കുന്നതിനായി ൧൦ വീടുകൾ മാത്രം അനുവദിച്ചു. ഇപ്പോഴാണ്ടിൽ ൧൫ വീടുകൾ തരാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു. ആണ്ടവ സാനമായിട്ടും ഒരു വീടുപോലും തീരുന്ന ലക്ഷണമില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ഭവ നരഹിതരായ ജനങ്ങളുടെ എണ്ണം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനാണ് ഭവനങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടത്. ഭവനനിർമ്മാണകാര്യത്തിൽ ഒരു പദ്ധതി ഉണ്ടെന്നു പറയുന്നു. ആ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു എത്ര വീടുകൾ എത്ര വർഷംകൊണ്ടു നിർമ്മി ക്കുമെന്നു പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. കൺട്രോൾ സാധനങ്ങളുടെ വിതരണകാര്യത്തി ലും ഈ ഗവണ്മെണ്ടു ന്യായം പരിപാലിക്കുന്നില്ല. സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു തു ണിയും നൂലും വേണ്ടുവോളം കിട്ടുന്നില്ല. ഇരുമ്പും സിമൻറും സ്വാധീനശക്തി യുള്ളവർക്കു മാത്രമാണ് കൊടുക്കുന്നത്. സ്വാധീനശക്തിയുള്ള പല ആളുകളും പുതിയ കെട്ടിടങ്ങളുടെ പണി ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൻറെപേരിൽ ആവ ശ്യത്തിലധികം സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങി കരിഞ്ചന്ത കച്ചവടം നടത്തുന്നുവെന്നും പരാതിയുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള കെട്ടിടങ്ങൾക്കായി അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സാമാന ങ്ങളുടെ അളവും വാസ്തവത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളവയുടെ അളവും പരിശോ ധിക്കുന്നതിനായി ഒരന്വേഷണം നടത്തിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായ പ്പെടുന്നു. കൊല്ലം താലൂക്കിലേക്കുള്ള പി. ഡബ്ലിയു. ഡി. വർക്സിനെപ്പറ്റി ഒന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിക്കേണ്ട വർക്സിനെപ്പറ്റി ബഹു. ചീഫ്മന്ത്രിയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൂടിയ കമ്മിറ്റി യോഗത്തിൽ ഉദ്ദേ ശം ൨൫ ജോലികൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ ബഡ്ജറ്റിൽ അവ യിൽ മൂന്നുനാലെണ്ണം മാത്രമേ ഉള്ളൂ എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. മയ്യനാട്ടയും പരവൂരേയും പണികൾ അതിൽ ഉണ്ടെന്നുള്ളതു ആശ്വാസകരംതന്നെ. പള്ളിമുക്ക് ഇരവിപുരം റോഡ് മെറ്റൽചെയ്യണമെന്നുള്ള നിർദ്ദേശം സ്വീകരിച്ചു കാണു ന്നില്ല. ആ റോഡ് ദിവസവും അനേകംപ്രാവശ്യം ടൗൺ ബസ്സുകൾ ഓടി ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും വളരെയധികം മോശമായികിടക്കുന്നതും യാത്രക്കാക്ക് അ സുഖമുണ്ടാക്കുന്നതും ആയ ഒരു റോഡായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത്. അവസാനമായി എനിക്കു മന്ത്രി പറയുവാനുള്ളതു് അനാവശ്യമായ ഉദ്യോഗങ്ങൾ കുറച്ച് ഗവ ൺമെണ്ടു ജീവനക്കാർക്ക് അവരുടെ ജീവതക്ലേശം കുറയ്ക്കുമാറ് ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്ക ണമെന്നാണ്.

ശ്രീ. എ. കെ. പാച്ചുപിള്ള: സർ, സഭയുടെ അംഗീകാരത്തിനായി ബ ഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യമന്ത്രി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായ ബഡ്ജറ്റിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിലേക്കു കടക്കുന്നതിനു മുമ്പായി ലോകത്തിലെ ധനതത്വശാസ്ത്ര വിദ ഗ്ധന്മാരായിരിക്കുന്ന ആളുകൾ ഒരു ബഡ്ജറ്റിൽ യഥാർത്ഥമായി അടങ്ങിയിരി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കേണ്ട സംഗതികൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നും ബഡ്ജറ്റിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എങ്ങനെയാണു് അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെണ്ടു പ്രവർത്തനം നടത്തേണ്ടതെന്നുമുള്ള സാമാന്യതത്വത്തിലേക്കു് കടക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. കൊളമ്പിയാ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ ധനതത്വശാസ്ത്ര വിദഗ്ദ്ധനായ പ്രൊഫസർ എ. ഇ. ബക്സ്റ്റ് പറയുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണു്. ഭരിക്കപ്പെടുന്നതായ ജനങ്ങളുടെ സാമ്പത്തികമായ നിലയും അവരുടെ വ്യവസ്ഥിതിയും അനുസരിച്ചു് അവരുടെ യോഗക്ഷേമത്തിനായി ഉണ്ടാക്കുന്നതായിരിക്കണം ഒരു ബഡ്ജറ്റു് എന്നും ഒരു ജനകീയ ഗവണ്മെണ്ടു ഭരിക്കുമ്പോൾ ആ ഭരണഭാരം കയ്യേറ്റിരിക്കുന്നതായ ക്യാബിനറ്റു് അല്ലെങ്കിൽ മന്ത്രിസഭ അവരുടെ സഹായത്തിനായി എടുത്തിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥവൃന്ദങ്ങളുടെ ശമ്പളം ശരിയായി കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം യോഗക്ഷേമപരമായിരിക്കുന്ന പല പരിപാടികളും ആ ഗവണ്മെണ്ടു ഉൽഘാടനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് അതിന്റെ പരിപൂർണ്ണ വിജയപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി ആവശ്യമുള്ളതു ഫണ്ടുകൾ നീക്കിവക്കുകയും ആ ഫണ്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു് നിലവിലിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെണ്ടു സ്വയമേവ സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സാമ്പത്തിക പദ്ധതികളുടെ വിസ്തൃതിക്കുവേണ്ടി പരിപാടികൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടും, എങ്ങനെയാണു കഴിഞ്ഞ വർഷം ഫണ്ടുകൾ ഉപയോഗിച്ചതെന്നും ഏതെല്ലാം കാരണവശാൽ അവരുടെ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു് വിജയമായി പ്രവർത്തനം നടത്തുന്നതിനു് സാധിച്ചില്ലെന്നും ആ കുറവുകൾ ഈ വർഷം പരിഹരിക്കുന്നതിനു് ഏതെല്ലാം പദ്ധതികൾ നവീനങ്ങളായി ഉന്നയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ഉള്ള സംഗതികളെല്ലാം ശരിയായി അപഗ്രഥിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ഭാഗധേയത്തെ പരിപൂർണ്ണമാക്കുന്നതിനു് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതായ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണു് ബഡ്ജറ്റു്. പ്രൊഫസർ ലാസ്കിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ സ്ഥിതി മുഴുവൻ ക്യാപ്പിറ്റലിസ്റ്റിക് ഡെമോക്രാസിയിൽ നിന്നും സോഷ്യലിസ്റ്റിക് ഡെമോക്രാസിയിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്രയാണെന്നും ക്യാപ്പിറ്റലിസ്റ്റിക് ഡെമോക്രാസി ദൈനംദിനം അധഃപതിച്ചുകൊണ്ടു വരികയാണെന്നും ലോകത്തിലുള്ള വൻകിട മുതലാളി രാഷ്ട്രങ്ങൾപോലും അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റു വ്യവസ്ഥിതിയിലേക്കു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നും പറയുന്നു. ആ അഭിപ്രായങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഇന്നിവിടെ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ബഡ്ജറ്റിനെ പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ഇവിടത്തെ വ്യവസ്ഥിതി സാമ്പത്തികമായി എന്താണു്? സാമ്പത്തികമായി ഒന്നുമില്ലാതിരിക്കുന്ന ഒരു ജനവിഭാഗത്തെ ഉയർത്തുന്നതിനും ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഏതെല്ലാം സംഗതികൾ ഉൾപ്പെട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കണം. അങ്ങനെ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ കഴിഞ്ഞ വർഷം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതായ ബഡ്ജറ്റിലുള്ള പദ്ധതികൾ അനുസരിച്ചു ചോട്ടു ചെയ്ത സംഖ്യകളിൽ വലിയ ഒരുഭാഗം അതിലേക്കുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാതെ ലാപ്സാക്കി കളഞ്ഞു എന്നുള്ളതു് കണക്കുകൾ പരിശോധിച്ചാൽ കാണാൻ കഴിയും. കൂടാതെ കഴിഞ്ഞ വർഷത്തിൽതന്നെ അവർ സ്വയമേവ വിഭാവനംചെയ്തിരുന്നതായ വരവിനങ്ങൾ ഈടാക്കുന്നതിനു സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും നമുക്കു കാണാൻ സാധിക്കും. ഉദാഹരണമായി ശ്രീ.ആർ.ശങ്കർ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതായ കാർഷികാദായ നികുതി ഈടാക്കുന്നതിനു് വന്നിട്ടുള്ള അനാസ്ഥതന്നെ നോക്കുക. ഇവിടത്തെ മന്ത്രിമാർ പല തൊഴിലാളി യോഗങ്ങളിലും പോയി പ്രസംഗിക്കാറുണ്ടു്. ധനവാന്മാരെ കുറവപ്പുലക്കളായിട്ടാണു് അവർ കരുതുന്നതെന്നും കഴിയുന്നത്ര പാൽ ഊറ്റി എടുക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതി മാത്രമാണു അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും. അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുകയാണെങ്കിൽ കാണാം മുപ്പത്തെട്ടരലക്ഷം രൂപാവരുന്ന കാർഷികാദായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. A. K. Patchu Pillai]

നികതി ഈടാക്കാതെ അതുകൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തി ന്യൂ ലക്ഷത്തോളംമാത്രം ഈടാക്കുന്നതിനു് ഒരു പദ്ധതി അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു.....

മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ: അതെല്ലാം പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളാണു്.

ശ്രീ. എ. കെ. പാച്ചുപിള്ള: ഞാൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിലേക്കു കടക്കുന്നില്ല. അതിലടിസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന തത്വം ഈ സമ്പന്നന്മാരായ കറവപ്പശുക്കളുടെ അകടിൽ ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ കറന്നെടുക്കുന്നതിനായി ഈ മുപ്പത്തെട്ടരലക്ഷം രൂപാ കരുതി നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും.

ഇവിടെ ഭക്ഷ്യോല്പാദനത്തിനുവേണ്ടി പല വിപുലമായ പദ്ധതികളും ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും എതാനും ചില പദ്ധതികളുടെ പ്രവർത്തനം നടന്നിട്ടുള്ളതുമാണു്. അതു പൂർണ്ണമായിട്ടില്ല. ഇന്നു രാവിലെ ഇവിടെ നല്കിയതായ ഒരു ഉത്തരത്തിൽനിന്നും ൫,൦൦൦ ടണ്ണോളം ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങൾ ഈ പദ്ധതിയുടെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ ഈ ൫,൦൦൦ ടൺ ഭക്ഷണസാധനം ശരിയായിട്ടു് ഉല്പാദിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതനുസരിച്ചു് എത്രയോ ഇവിടത്തെ ഭക്ഷ്യക്ഷാമവും കുറയേണ്ടിയിരുന്നു. കഴിഞ്ഞതിനു മുമ്പിലത്തെ വർഷത്തെ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളുടെ ക്ഷാമം കഴിഞ്ഞ വർഷം വർദ്ധിച്ചതായിട്ടാണു് കണ്ടതു്. അതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ ഈ വർഷം ക്ഷാമം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു് ഈ പദ്ധതികളിൽനിന്നൊന്നും ശരിയായിട്ടുള്ള ഒരുല്പാദനം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും. ഇതു കൂടാതെ മറ്റു ചില വശങ്ങളിലേക്കു് കടക്കുന്ന പക്ഷം വണ്ടൻമേട് സ്കീം, വേമ്പനാട്ടു സ്കീം എന്നു പല സ്കീമുകളും ഉള്ളതായി കാണുന്നു. വണ്ടൻമേട്ടു് സ്കീമിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ ആ സ്കീമിനുവേണ്ടി ഇതിനകംതന്നെ കുറെയധികം ലക്ഷം രൂപാ ചിലവാക്കിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പറയത്തക്കവിധത്തിൽ ആ സ്കീം കൊണ്ടു് ഉല്പാദനം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ആ സ്ഥലത്തു് നിത്യമെന്നോണം സഞ്ചരിക്കുന്ന എനിക്കു സ്വാനുഭവത്തിൽനിന്നും പറയാൻ കഴിയും. ആ സ്കീമിനു് വെളിക്കായി അവിടത്തെ നാട്ടുകാർ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും നടത്തുന്നുണ്ടു്. ൬൫,൦൦൦ പറ നെല്ലോളം പീരുമേട് താലൂക്കിൽനിന്നു സംഭരിച്ചു. അങ്ങനെ നാട്ടുകാരുടെ പ്രവർത്തനഫലമായിട്ടു് അങ്ങുമിങ്ങും ഉല്പാദനം കൂടുതലുണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. ഗവണ്മെണ്ടു് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതായ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു വണ്ടൻമേട്ടു് വേമ്പനാട്ടു് മുതലായ പദ്ധതികളിൽ അനേകലക്ഷം രൂപാ ചിലവു ചെയ്തതിനുശേഷവും പറയത്തക്ക വിധത്തിൽ ഉല്പാദനം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് വ്യസനകരമായ ഒരു സംഗതിയാണെന്നു കാണാൻ കഴിയും. വനമഹോത്സവമെന്നു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞ വർഷം അനേകലക്ഷം രൂപ ഇവിടെ ചിലവാക്കി റോഡുകളുടെ പാർശ്വങ്ങളിലും പബ്ലിക്കു് കെട്ടിടങ്ങളുടെ മുറ്റത്തും രാജവീഥികളിലും വളരെയധികം മരങ്ങൾ നട്ടു.

ശ്രീ. കെ. ആർ. ഇലങ്കത്തു്: എത്ര ലക്ഷം രൂപ ചിലവാക്കിയെന്നാണു മെമ്പർ പറയുന്നതു്.

ശ്രീ. എ. കെ. പാച്ചുപിള്ള: ഏന്നു ലക്ഷം രൂപ ചിലവാക്കി എന്നാണു ഞാൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. അതു തെറ്റാണെങ്കിൽ തിരുത്താം.

ശ്രീ. ടി. കെ. നാരായണപിള്ള: ഈ കണക്കു് എവിടെനിന്നു ലഭിച്ചതാണെന്നു പറയാമോ?

ശ്രീ. എ. കെ. പാച്ചുപിള്ള: പലസ്ഥലത്തുനിന്നും ഞാൻ ശേഖരിച്ചതാണു്. ചിലതാലൂക്കുകളിലെ കണക്കു് എനിക്കുകിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ആതാലൂക്കുകളിലെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കണക്കനുസരിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞ തുക വരുമെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നു. ഇന്നു റോഡിൽകൂടി യാത്രചെയ്യുന്നവർക്കു കാണാൻ സാധിക്കുന്നതു് തല്ലയില്ലാതെ ഉണങ്ങിവരണ്ടു നില്ക്കുന്ന ഈ ചെടികളുടെ പ്രേതങ്ങളും മന്ത്രിമാരേയും പി. ഡബ്ലിയു. ഡി. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും കൊഞ്ഞനം കാണിക്കുന്നതായിട്ടാണു്.

മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ: തലയില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു് കൊഞ്ഞനം കാണിക്കുന്നതിനു് സാദ്ധ്യമല്ലല്ലൊ.

ശ്രീ. എ. കെ പാച്ചുപിള്ള: അങ്ങനെ വെറും പരസ്യത്തിനു മാത്രം ഓരോ പദ്ധതികളും ഉണ്ടാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് രാജ്യത്തിനു യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണു്. ഈ അവസരത്തിൽ ഇന്നു ഭരണഭാരം കയ്യേറിരിക്കുന്ന മന്ത്രിസഭയും ഇവരുടെ മുൻഗാമികളായിരുന്ന മന്ത്രിസഭയും കൂടി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലം ഇന്നു എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നു, അതു സംബന്ധിച്ചു പൊതുജനങ്ങളുടെ മനസ്സിലുണ്ടായിട്ടുള്ള അസംതൃപ്തി എത്രമാത്രമാണു് എന്നുള്ളതിലേക്കു് കടക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നു ഏതൊരു ഗവർമ്മെണ്ടുദ്യോഗസ്ഥനോടു ചോദിച്ചാലും തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ അവർ ഏറ്റവും വലിയ അസംതൃപ്തിയോടുകൂടിയാണു് ജീവിക്കുന്നതെന്നു അറിയാൻ കഴിയും. അവക്കു് വേണ്ട ശമ്പളസ്കെയിൽ കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജീവിത ചിലവിനു അനുസരിച്ചു് അവരുടെ ജോലിക്കു് പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നില്ലെന്നും സപ്ലീസ് സംയോജനം ഇതുവരെ നടത്തിയിട്ടില്ലെന്നും ഉള്ളതു് അവക്കു് അസംതൃപ്തിക്കുള്ള കാരണങ്ങളാണു്. ഈ നിലയിൽ അവർ വളരെ അതൃപ്തിയോടുകൂടിയാണു് കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതു്.

എനിക്കു് ഈ അവസരത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യ മന്ത്രിയോടു് ഒരു അപേക്ഷയുണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തത സഹചാരികളായിരുന്ന ഏതാനും സഖാക്കളെ ജയിലിൽനിന്നും വിമോചിപ്പിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ ജയിലിനു മുമ്പിൽ നിരാഹാരസത്യാഗ്രഹമനുഷ്ഠിച്ചു് അവരെ വിടുവിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം ഒരു ശക്തിയായ പ്രക്ഷോഭണം തുടങ്ങുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നദ്ദേഹം അലങ്കരിക്കുന്ന പദവി അസൂയാർഹമായ ഒന്നല്ലെങ്കിലും ഏറ്റവും വലിയ ചൂമതലയേറിയ ഒരു സ്ഥാനത്താണു് അദ്ദേഹം വന്നു ചേർന്നിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴാണെങ്കിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പു് അടുത്തുവന്നിരിക്കുകയാണു്. എല്ലാ പാർട്ടികൾക്കും അത്യാവശ്യമുള്ളതു പ്രചരണം നടത്തുന്നതിനുള്ള സൌകര്യം കിട്ടണം. എനിക്കു് അദ്ദേഹത്തിനോടു് പറയാനുള്ളതു് എല്ലാ കക്ഷികൾക്കും ഒരു പോലെ സൌകര്യം കൊടുക്കത്തക്കതരത്തിൽ ഇന്നു വിസ്തരിക്കപ്പെടാതേയും അഥവാ വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടും സാങ്കേതികമായ കാരണങ്ങൾക്കായി ഇരുമ്പഴികൾക്കുള്ളിൽ ദീർഘകാലമായി അടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാഷ്ട്രിയപ്പാർട്ടികളിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും സൌകര്യമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നതിനു് എല്ലാ പാർട്ടികളുടേയും നിരോധനം നീക്കി എല്ലാ പാർട്ടിയിൽപെട്ടവർക്കും അവരുടെ മൌലികമായ വോട്ടുകൾ നല്കുന്നതിനും തെരഞ്ഞെടുപ്പിനു നില്ക്കുന്നതിനും അവകാശമുണ്ടാക്കി കൊടുക്കണമെന്നാണു്. ഇപ്പോഴുള്ള നിരോധനങ്ങൾ പിൻവലിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ശ്രീ. സി. വി. ഐയ്യു: സർ, ഞാൻ ഈ ബഡ്ജറ്റ് ഈ സഭയുടെ അവസാനത്തെ ബഡ്ജറ്റായി വിഭാവനചെയ്യുന്നില്ല. ഇതു അവസാനത്തെ ബഡ്ജറ്റാണെന്നൊക്കെ ഭരണാധികാരത്തിലിരിക്കുന്നവർ പഠയാറുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലത്തോളം ഞാൻ ഇതു കേൾക്കുകയാണു്. ഞാൻ ഫസ്റ്റ്-മാണ്ടു മുതൽ ഫൈനൽ-മാണ്ടുവരേയും എന്റെ ഏറ്റവും മുത്ത സ്നേഹിതൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഈച്ചരമേനോനും ഞാനും മറ്റു ചില സ്നേഹിതന്മാരും ഉൾപ്പെടെ ഈ മാതിരി ബഡ്ജറ്റ് പഴയ കൊച്ചിയിൽ അവതരിപ്പി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri C. V. Iyyu]

ക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഇതവസാനത്തെ ബഡ്ജറാണ് എന്നു പറയുന്നതു് കേൾക്കാറുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതു് അവസാനത്തെ ബഡ്ജറായി ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഇതൊരു അവസാനത്തെ ബഡ്ജറായാൽ കൊള്ളാമെന്നാണെന്റെയും ഞാൻ ഉൾപ്പെട്ട അധികാരത്തിലില്ലാത്ത കക്ഷികളുടേയും വിചാരം. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ ഇനിയും ഈ മാതിരിയുള്ള ഒരു ബഡ്ജറു് ഉണ്ടാക്കുന്നതായാൽ അതു അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന കക്ഷിയുടെ ശവക്കുഴി തോണ്ടുന്നതായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ അവരെ താക്കീതു ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

ഈ ബഡ്ജറു് അവതരിപ്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു് വിമർശിക്കുമ്പോൾ എന്റെ മാന്യ സ്നേഹിതൻ ഈ സഭയിലെ ഡെപ്യൂട്ടി പ്രസിഡണ്ടായ ശ്രീ. കൊച്ചുകുട്ടനവർകൾ പ്രസ്താവിച്ചതു് ഔപചാരികമായി ഈ ബഡ്ജറു് ഞാൻ ഉൽഘാടനം ചെയ്യുന്നുവെന്നു മാത്രമാണു്. അങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചതു് വളരെ അർത്ഥവത്തായ ഒരു കാര്യമായിട്ടാണു് ഞാൻ കരുതുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ: അതേപ്പറ്റി വിമർശനം തുടരുവാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല.

Mr. C. V. Iyyu: I am not speaking on that.

അദ്ദേഹത്തിനു ഇപ്പോൾ ശബ്ദം പൊങ്ങാതിരിക്കുന്നതെന്തുകൊണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞതു തോന്നിയേക്കാം. കഴിഞ്ഞ ഡിസമ്പർ മാസത്തിൽകൂടി പഴയ കൊച്ചിയെ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ആശയത്തോടു അദ്ദേഹം യോജിച്ചുവരുന്നുവെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണു്. ഇന്നാണെങ്കിൽ പഴയ കൊച്ചിയെ പ്രതിനിധികരിക്കുന്ന ഒരു മന്ത്രി ട്രഷറി ബഞ്ചിൽ ഇരിക്കുന്നില്ല എന്ന സംഗതി അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടാണു് വളരെ ഗൽഗദത്തോടും വേദനയോടും കൂടി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നിടയായതു്. അന്നു് എന്നെപ്പോലെയുള്ള പഴയ കൊച്ചിക്കാരുടെ പ്രസ്താവന വെറും വനരോദനമായി കരുതി സംസാരിച്ചിരുന്നവർ ഇന്നു അതു വനരോദനമല്ല സത്യമായ അനുഭവമാണു് എന്നു മനസ്സിലാക്കി തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവർ ഞങ്ങളുടെ എതുപക്ഷത്തുള്ളവരായതുകൊണ്ടു് അവർ അതനുഭവിക്കേണ്ടതാണു്. എന്നാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായ സംഗതികൾ ഇന്നു അനുഭവപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്നേതന്നെ അനുമോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇന്നു കൊച്ചിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതിനായിട്ടാണത്രെ ഇപ്പോഴത്തെ മന്ത്രി സഭയിൽ ഒരിക്കൽ രാജിവെച്ച മന്ത്രി ശ്രീ. ടി. കെ. സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നതു്. പഴയ മരുമക്കത്തായം മരിച്ചിരിക്കയാലും ഇന്നത്തെ പാവൂർ കുന്നുമ്മാടു് കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ചോ അദ്ദേഹത്തെ കൊച്ചിക്കാരൻ എന്നു പറയുന്നവർ ഉണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കൊച്ചിക്കാരൻ എന്നു കരുതുന്നില്ല.

ഒരു മെമ്പർ: അതാരെ സംബന്ധിച്ചാണു് പറയുന്നതു്?

ശ്രീ. സി. വി. ഐയ്യു: ഇപ്പോഴത്തെ ഭക്ഷ്യവിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയെപ്പറ്റിയാണു്. അദ്ദേഹം ഒരു തിരുവിതാംകൂറുകാരൻ തന്നെയാണു്. തിരുവിതാംകൂറിലെ ദിവാനായിരുന്ന രാമയ്യൻ ഭൂവായുടെ കാലശേഷം തിരുവിതാംകൂറിൽ അവതരിച്ചിട്ടുള്ളതായ ഒരു അവതാര മൂർത്തിയാണു്. തിരുവിതാംകൂർകാരായ യാതൊരാളും അദ്ദേഹത്തെ മറക്കുകയില്ല. ചരിത്രത്തിൽ രാമയ്യൻമന്ത്രിയുടെ കൂടെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരും ചേർക്കേണ്ടതാണു്. ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതായ വലിയ സംഭവങ്ങളാണു് ഇദ്ദേഹം രണ്ടു കൊല്ലത്തിനകം ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ശ്രീ. മന്നത്തു പത്മനാഭൻ: ഞാൻ ആ അഭിപ്രായത്തെ എതിർക്കുന്നു.

ശ്രീ സി. വി. ഇയ്യു: നിങ്ങൾ എതിർത്തതുകൊണ്ട് കാര്യമായില്ല. ഇന്നു കാലത്തു എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ. അമ്പുക്കൻ എം. എൽ. എ. "ശല്യം" എന്ന ഒരു വാർത്ത പത്രത്തിൽ കണ്ടതായി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചു. അതേ പത്രത്തിൽ ഒരു വാർത്ത ഞാൻ വായിച്ചു. ഒരാൾ അമ്മയെ വിഷംകൊടുത്തു കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു എന്ന കുറ്റത്തിനു വധശിക്ഷ വിധിച്ചു എന്നു്. അമ്മയെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനെ കഷ്ടമാണു്. അതാക്കും ഇഷ്ടപ്പെടുകയുമില്ല. പക്ഷെ കൊച്ചി കോൺഗ്രസ് എം. എൽ. എ. മാർ അമ്മയെ കൊന്നവരാണു്. പഴയ കൊച്ചിയെ തിരുവിതാംകൂറിനോടു് ചേർക്കുകയുണ്ടായതു് മാതൃഹത്യക്കു് തുല്യമാണു്. അമ്മയെ കൊന്നതിനു ശേഷം അതു തെറ്റായിപ്പോയല്ലൊ എന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ ഇന്നു ഇതു ചെയ്തതു് തെറ്റിപ്പോയല്ലൊ എന്നാണു് അവർ സംശയിക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ: പ്രസംഗവും ബഡ്ജറ്റും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്.

ശ്രീ. സി. വി. ഇയ്യു: ഞാൻ പറയുന്നതുമായി ബന്ധമുണ്ടു്. ഇപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തെ മന്ത്രിസഭയിൽ മൂന്നു മന്ത്രിമാർ മാത്രം ഉള്ളതു ധനകാര്യസംബന്ധമായി വളരെ ആദായമുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു്. അതിൽ അവരെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതുമാണു്. മൂന്നു മന്ത്രിമാർക്കു പകരം ഒരു മന്ത്രിയാണെങ്കിലും രാജ്യഭാരം നടത്താൻ കഴിയും ആ ആളും ഒരു പഴയ കൊച്ചിക്കാരൻതന്നെയായിരുന്നാൽ കൊള്ളാമെന്നെനിക്കൊരു മോഹമുണ്ടു്.

പൊതു ബഡ്ജറിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുമ്പോൾ എനിക്കാദ്യമായി പറയാനുള്ളതു് ഈ ബഡ്ജറു് നിയമസഭ പാസ്സാക്കുന്നതിനായി ധനകാര്യമന്ത്രി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് അധികാരത്തിലിരിക്കുന്ന കക്ഷിയിൽ, കഴിഞ്ഞ ചില മാസങ്ങളായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഡിഫ്ളക്ഷൻസും Deflections (പിരിഞ്ഞുപോകലും) മറ്റും മൂലം ഭരണകക്ഷികൾ സഹകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ഞങ്ങൾക്കൊരു സംശയമുണ്ടെന്നാണു്. കൂടാതെ മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ പേരിൽ ഒരു അവിശ്വാസപ്രമേയം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായും ഞങ്ങൾക്കറിയാനിടയായി. പഴയ കൊച്ചിയിലാണെങ്കിൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ നടന്നിരുന്ന മാതിരി കിരാത ഭരണമല്ല നടന്നിരുന്നതു്. അക്കാലങ്ങളിൽ അവിടെ നല്ല ഭരണമാണു് നടന്നിരുന്നതു്.

ശ്രീ. എ. താണുപിള്ള: അങ്ങിനെ പറയുന്നതു് ശരിയാണോ? അവിടെ നല്ല ഭരണമായിരുന്നു. ഇവിടെ കിരാത ഭരണമായിരുന്നു എന്നു പറയാമോ?

ശ്രീ. സി. വി. ഇയ്യു: അവിടെ നല്ലഭരണമായിരുന്നു നടന്നിരുന്നതു്. അവിടെ ഒരു മന്ത്രിയെ അക്കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അന്നു ശ്രീ. ടി. കെ. നായർ ഒരു വിശ്വാസപ്രമേയം സഭയിൽ ഹാജരാക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഞാൻ അതു വായിക്കുന്നു. ഫൻ൪ ൪ ഫെബ്രുവരി ഫ൪-ാം തീയതി ഒരു വിശ്വാസപ്രമേയം സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. അതായതു് മന്ത്രിയുടെ പേരിൽ സഭയ്ക്കു് വിശ്വാസമുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു് ഒരു വിശ്വാസപ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അന്നവതരിപ്പിച്ച പ്രമേയം ഇവിടത്തെ ഇപ്പോഴത്തെ മന്ത്രിസഭയുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കു് വിഷയീഭവിപ്പിക്കണമെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഇതാണു് ആ ഭാഗം.

I read from the Proceedings of the Cochin Legislative Council dated 14th February, 1944:

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. C. V. Iyyu]

"Mr. President, before I proceed to the business of the day which has prolonged the life of this meeting beyond its usual span, allow me to offer you, Mr. President, and the honourable members of this House, my sincere apologies for having put you to all this inconvenience and upsetting your normal programme. I am deeply thankful to you, Sir, for the great consideration you have shown me in consenting to stay today cancelling your other engagements, to transact a piece of business for which in the eyes of some of my friends both inside and outside the House, there is no imperative need. That may be so; but I have got to be honest with myself, and considerations of personal and political morality prompt me to make this motion."

രാഷ്ട്രീയതത്വപ്രകാരം ഇങ്ങനെയൊരു ഘട്ടത്തിൽ ഇത്തരത്തിലൊരു വിശ്വാസപ്രമേയം ആവശ്യമാണു്.

"If the House thinks that in spite of the reduced strength of my party I deserve and continue to enjoy your general confidence, I am willing to continue to discharge my duties to the best of my power. If, on the other hand, the House thinks otherwise, I have no intention of clinging to office. In a spirit, therefore, not of challenge or of despair, but of humility and good faith, I request my honourable friends, the members of this House, for a vote of their confidence in me....."

ഇവിടെയാണെങ്കിൽ ഈ ഘട്ടത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി ഫ്രാം തീയതി കഴിഞ്ഞു് അധികാരത്തിൽ വരുമോ എന്നുള്ള കാര്യം കണ്ടറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ സഭയിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും പ്രത്യേകിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവരുടേയും അഭിപ്രായമാണു്, എന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരമല്ല ഞാൻ ഈ കാര്യങ്ങളും വിശദമാക്കിയതു്. പഴയകൊച്ചിയും തിരുവിതാംകൂറും ചേർത്തുണ്ടാക്കിയ ഒരു മന്ത്രിസഭയാണു് ഫസ്റ്റ് ജൂലായി ഒന്നാം തീയതി മുതൽ ഇവിടെ ഭരണം നടത്തിവന്നിരുന്നതു്. ഇത്രയും കാലം ഭരണം നടത്തിയ ഈ സഭയിൽ ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നുള്ളതു് രേഖപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരവസരം ഉണ്ടാക്കിത്തരുവാൻ ഞാൻ മുഖ്യമന്ത്രിയോടപേക്ഷിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ഈ ബഡ്ജറ്റു് ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തെ ബഡ്ജറിനെക്കുറിച്ചു പൊതുവെ പറയുകയാണെങ്കിൽ കേന്ദ്രഗവൺമെണ്ടു് തട്ടിക്കോണ്ടുപോകുവാനുള്ള വരവിനങ്ങളും എല്ലാം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതിനുശേഷം ഈ രാജ്യത്തെ ലാൻറ് കസ്റ്റംസും എടുത്തുകളഞ്ഞു. തൻമൂലം തിരുവിതാംകൂർ പ്രദേശത്തുനിന്നും കിട്ടേണ്ടതായ വരവിനങ്ങളും വളരെ കുറയുകയും ചെയ്തു് ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ പഴയ കൊച്ചിയിൽനിന്നും കിട്ടിയിരുന്ന വരുമാനത്തിന്റെ ഇരട്ടിയിൽ അല്പം കൂടുതലാണു് ഈ ഗവൺമെണ്ടിലേക്കു കിട്ടുന്നതു്. അപ്പോൾ പഴയ തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നും കിട്ടിയിരുന്ന തുകയത്രയും ഇപ്പോൾ ചെലവാക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നു. എന്നാൽ പഴയകൊച്ചിയിലെ ജനങ്ങളുടെ പ്രാഥമികമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും ഗവൺമെണ്ടു് ചെലവാക്കുന്ന തുക വളരെ കുറവാണു്. വളരെ മിതമാണു്. ഏതാണ്ടു വരവിന്റെ നാലിലൊന്നു മാത്രമാണു് അവിടത്തേയ്ക്കുവേണ്ടി ചെലവാക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിയനുസരിച്ചു നോക്കുന്നപക്ഷം പക്ഷേ തിക്കു് ഞങ്ങൾക്കർഹതയുണ്ടു്.

ഈ ബഡ്ജറ്റു് സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ പറഞ്ഞതായ സംഗതികൾ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. ഇന്നു കൊച്ചിക്കാരുടെ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണു്. ഇന്നു അവിടെ ഉള്ള മിക്ക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആശുപത്രികളിലും മരുന്നുകളില്ലാതായിട്ട് രണ്ടുമാസത്തിലധികമായിരിക്കുന്നു. അവിടത്തെ ആശുപത്രികളിൽനിന്നും കുറെ മരുന്നുകൾ തിരുവിതാംകൂറിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു എന്നുള്ള വിവരം ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അവർകൾ കുന്നംകുളം സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ ധരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് ഇവിടെനിന്നും മരുന്നുകൾ അയച്ചുതരാമെന്നാണു്. എന്നാൽ രണ്ടുമാസംകഴിയും വരെയും മരുന്നുകൾ കിട്ടിയിട്ടില്ല.

അതുപോലെതന്നെ മുളങ്കുന്നത്തുകാവിൽ ഉള്ളതായ ക്ഷയരോഗാശുപത്രിയിൽ ആകെ ൧൨൪ കട്ടിലുകൾ ഉള്ളതിൽ ൧൨൦ കട്ടിലുകളും തിരുവിതാംകൂറുകാരായ രോഗികൾക്കാണു് കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ൪ കിടക്കകളാണു് കൊച്ചിക്കാർക്കു് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കൂടാതെ ഇതിനകം ൧൦൦-ൽ പരം ആളുകളുടെ പേരും രജിസ്റ്റർ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. കൊച്ചിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു വളരെ ഗൗരവമായ ഒരു കാര്യമാണു്. അതുകൊണ്ടു് അമ്മയെകൊന്ന കൊച്ചിക്കാരായ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ഇതു് ധരിക്കേണ്ടതാണു്. ഈ സംഗതികൾ ഞാൻ പറയുമ്പോൾ പ്രാദേശികമനസ്ഥിതികൊണ്ടും സംകുചിതമനോഭാവംകൊണ്ടും ഇപ്രകാരം പരാതി പറയുന്നതാണു് എന്നു ആക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളവരാണിവർ.

വയസ്സു കളവുപറഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു പിരിച്ചയക്കൽ, കാരണം പറയാതെ പിരിച്ചയക്കൽ ഈ മാതിരിയുള്ള നടപടികൾ മൂലം കൊച്ചിയിലും തിരുവിതാംകൂറിലും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഇടയിൽ വളരെ അസംതൃപ്തി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ആയുധങ്ങൾ മാത്രമാണു്. ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ഉത്തരവുകൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുക എന്നുള്ളതല്ലാതെ അവക്കു സ്വന്തമായിട്ടു ഒരു നയമില്ല. കൊലപാതകികൾക്കുപോലും നീതിന്യായക്കോടതിയിൽ സമാധാനം ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രാഥമികമായ അവകാശം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ പിരിച്ചയക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കാകട്ടെ അവർക്കു സമാധാനം പറയാനുള്ള ഒരു അവസരംപോലും നൽകിയിട്ടില്ല. ആരോടും സാമാധാനം ചോദിച്ചിട്ടുമില്ല. ഈയിടെ കേട്ട സമുദായ പ്രാതിനിദ്ധ്യതത്വമനുസരിച്ചാണു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പിരിച്ചയച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു. ജയിലിൽ നിരാഹാരസത്യഗ്രഹം നടത്തുന്നതിനുപോലും സമുദായപ്രാതിനിദ്ധ്യം ഉണ്ടെന്നാണു് കേൾക്കുന്നതു്. കൊച്ചിക്കാരനായ ശ്രീ. മാധവപണിക്കർ എന്നൊരു ഉദ്യോഗസ്ഥനുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ പിരിച്ചയച്ചതിന്റെ കാരണം എന്താണെന്നു് ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. നിയമസഭയിൽ ചോദ്യം ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം തയ്യാറായിട്ടില്ലെന്ന മറുപടി പറയും. കൊച്ചിക്കാരനായ വേറൊരു ബ്രാലക്ഷ്മേനോനെ പിരിച്ചയച്ചു. അതിനും കാരണം എന്താണെന്നു നിശ്ചയമില്ല. സ്കൂൾ ഫൈനൽ സർട്ടിഫിക്കറാണു് വയസ്സിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രമാണമായി എല്ലാഗവൺമെണ്ടുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കുമാരി ആനിമസ്ക്രീനിന്റെ സുപ്രസിദ്ധമായ പ്രസംഗത്തിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന കെ. ദാമോദരൻപിള്ളയെ പിരിച്ചയച്ചു എന്നു് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ ഇയ്യിടെ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു്. അടുത്ത മേടമാസത്തിലേ അദ്ദേഹത്തിനു് ൪൫ വയസ്സു തികയുകയുള്ളൂ. എന്നിട്ടും ഒരു ഏഴെട്ടുമാസം മുമ്പുതന്നെ അദ്ദേഹത്തെ സർവ്വീസിൽനിന്നും പിരിച്ചയച്ചു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്കൂൾ ഫൈനൽ സർട്ടിഫിക്കറും ഞാൻതന്നെ കണ്ടു് സാമാധാനംപോലും ചോദിച്ചിട്ടില്ലെന്നാണു് അറിയുന്നതു്. ഇതിനെല്ലാം കാരണം എന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ അതാർക്കും നിശ്ചയമില്ല. പിരിച്ചുവിടപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഗവൺമെണ്ടിനും അറിഞ്ഞുകൂടാ. ഒരിക്കൽ കോളേജിലെ വയസ്സാണു് ഇവിടെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. C. V. Iyyu]

സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മാനദണ്ഡമെന്നു് അറിയാൻ ഇടയായി. മുമ്പൊരിക്കൽ ഇതിനെപ്പറ്റി ഇവിടെ ചോദ്യമുണ്ടായപ്പോൾ ഗ്രൂപ്പ്ഫൈനൽ സർട്ടിഫിക്കറ്റാണു് വയസിന്റെ മാനദണ്ഡമായി സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നു് അന്നത്തെ മുഖ്യമന്ത്രി വ്യക്തമായി മറുപടി പറഞ്ഞതു ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടു്. അതു ന്യായമായ ഒന്നാണെന്നു എനിക്കും തോന്നി. എല്ലാഗവണ്മെണ്ടുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതും അതുതന്നെയാണു്. എന്നാൽ ഈയിടെ കോളേജിലെ വയസ്സിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണു് തീരുമാനിക്കുന്നതെന്നു് പറയുന്നു. ഏതായാലും ഈ മാതിരി നടപടികൾകൊണ്ടു് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെയിടയിൽ വളരെ അസംതൃപ്തി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥമാണു്. താഴ്ന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായാലും ശരി അവർക്കു ജോലിചെയ്യുന്നതിനു് താല്പര്യമൊ ഉത്സാഹമൊ ഇല്ല. കാരണം അവർ എത്രസമയത്താണു് പിരിഞ്ഞുപോകേണ്ടിവരുന്നതെന്നു് അവർക്കുതന്നെ നിശ്ചയമില്ലാതിരിക്കയാണു്. അതുകൊണ്ടു് ജോർജ്ജു് മാത്തുവിന്റെ കാര്യവും ഇതുപോലെയാണു്. കൈക്കൂലി കുറ്റം ഇല്ലാത്ത ഇത്തരംകേസുകൾ പരിശോധന കഴിച്ചു തീരുമാനിക്കുന്നതിനു് ഒരു പ്രത്യേക ട്രിബ്യൂണലിനെ വയ്ക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും എന്നാണു് എനിക്കു് തോന്നുന്നതു്. ഏതുവിധത്തിലായാലും അതിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാക്കേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

സാഹിബ് ബഹദൂർ ടി. എ. മൈതീൻകുഞ്ഞു്: സർ, ഈ സഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി വളരെ ഒന്നും പറയണമെന്നു് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. കാരണം, ആരും ഒന്നും പറയാതെതന്നെ ഇതു ഒരു പരാജയപ്പെട്ട ബഡ്ജറ്റാണെന്നു വളരെ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ ഭരണംനടത്തുന്ന ഭൂരിപക്ഷകക്ഷിയിൽനിന്നു തയ്യാറാക്കി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ബഡ്ജറ്റാണിതു്. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു ഇന്നു രാവിലെ മുതൽ ഈ സഭയിൽ പൊതുവിമർശനം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. ഇതിനിടക്കു ഈ അസംബ്ലിയിൽ ഈ ബഡ്ജറ്റിനെ അനുകൂലിക്കുവാൻ ഒരൊറ്റ മെമ്പർപോലും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന പരമാർത്ഥം ഒന്നോർമ്മിച്ചാൽമതി ഈ ബഡ്ജറ്റിന്റെ യോഗ്യത സൂക്ഷ്മമാകുന്നതാണു്. അങ്ങിനെ നിർജ്ജീവമായ ഈ ബഡ്ജറ്റിനെ വിമർശിച്ചു വീണ്ടും ശവത്തിൽ കുത്തുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം സ്വീകരിക്കുന്നതു ശരിയായിരിക്കുകയില്ലെന്ന വിചാരമാണു് ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഒരു വിമർശനം നടത്താതിരിക്കുവാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതു്. ഈ ബഡ്ജറ്റിന്റെ അവതാരകന്മാർതന്നെ സമ്മതിച്ചുകഴിഞ്ഞ കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ വീണ്ടും പറയുന്നതുകൊണ്ടു് എന്തോണു് പ്രയോജനം? ഏതായാലും ഈ രാജ്യത്തിന്റെ ഭാഗധേയം കയ്യിൽവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളുടെ മുമ്പിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കുന്നതു ഒരുപക്ഷേ പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കുമെന്നു കരുതി ചുരുക്കത്തിൽ ഒന്നൊരണ്ടു സംഗതികൾ പറയാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

ഒരു ബഡ്ജറ്റിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായം പറയുമ്പോൾ രാജ്യത്തെ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവയെ നേരിടുന്നതിനും അവയുടെ പരിഹാരത്തിനുമായി ബഡ്ജറ്റിൽ എന്തെല്ലാം വ്യവസ്ഥകളാണു് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു് എന്നു നോക്കിയിട്ടാണു് അതിനെ അഭിനന്ദിക്കുകയൊ അപലപിക്കുകയൊ ചെയ്യേണ്ടതു് എന്നുള്ളതത്വം എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണു്. ആ നിലയിൽ ഈ ബഡ്ജറ്റിന്റെ പേജുകൾ പരിശോധിക്കുന്ന ഒരാളിനു് വളരെ നിരാശയോടുകൂടി മാത്രമേ മടങ്ങാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. രാജ്യത്തെ ദൈനംദിനഭരണകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എന്തെങ്കിലും മാറ്റം വരുത്തുന്ന യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും പദ്ധതിയും ഈ ബഡ്ജറ്റിലില്ലെന്നുള്ളതു വെറും പരമാർത്ഥമാണു്. എന്നാൽ ഇന്നു നിലവിലിരിക്കുന്ന സ്ഥിതി അതുക്കെങ്കിലും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആശ്വാസകരമാണോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അല്ലെന്നേ പറയാൻ നിവൃത്തി യുള്ളൂ. ആ സ്ഥിതിക്കു് യാതൊരു വ്യത്യാസവും ഈ ബഡ്ജറ്റുകൊണ്ടുവരുത്തു വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പുതുതായ യാതൊരു പ്ലാനും ഗവൺമെണ്ടി നില്ലെന്നും ഈ ബഡ്ജറ്റുകൊണ്ടു സൂക്ഷ്മമാകുന്നുണ്ടു്. ഈ തത്വം മനസ്സിൽവ ച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഈ ബഡ്ജറ്റ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ഈ രാജ്യത്തെ അഭി മുഖീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നമായി ഗവൺമെണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിരി ക്കുന്നതു ഗ്രാമങ്ങളിലെ ആളുകൾക്കു് മൂത്രം ഒഴിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലെന്നുള്ളതാണു് ഒരു മഹാപ്രശ്നമായുള്ളതെന്നാണു് എനിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതു്. അ തിനേക്കാൾ വലിയ ഒരു പ്രശ്നം ഈ രാജ്യത്തില്ലെന്നു ഗവൺമെണ്ടു് വിചാരിക്കു ന്നപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഗ്രാമങ്ങൾതോറും ലട്രീനുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതി നുള്ള ഒരു പദ്ധതി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തെ മ റ്റൊരു വലിയ പ്രശ്നം മച്ചിപശുക്കൾ പ്രസവിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണു്. അ തിനും ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ ഒരു പദ്ധതിയുണ്ടു്. രാജ്യമീമാംസയെപ്പറ്റി അല്പ മെങ്കിലും അറിവുള്ളവർ അതിന്റെ പ്രാഥമിക തത്വങ്ങളെപ്പോലും വിസ്മരിച്ചി ട്ടാണു് ഈ ബഡ്ജറ്റു തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നു നിസംശയം പറയും. ഈ രാജ്യത്തെ രണ്ടു വലിയ പ്രശ്നങ്ങൾ തൊഴിലില്ലായ്മയും തൊഴിലുള്ളവർക്കുതന്നെ ജീവിക്കാൻ തക്ക സാഹചര്യങ്ങളില്ലായ്മയുമാണു്. ഈ രണ്ടു പ്രശ്നങ്ങളുടേ യും പരിഹാരത്തിനായി ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ യാതൊരു പദ്ധതിയും ഉൾക്കൊള്ളി ച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങനെ രാജ്യത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ജീവൽപ്രശ്നങ്ങളെ സം ബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ബഡ്ജറ്റു പരിപൂർണ്ണമായി മൗനം അവലംബിച്ചിരി ക്കയാണു്. ഡെമാക്രസിയാണു് ഇവിടെ നടക്കുന്നതെന്നു് ഇവിടത്തെ ഭരണക ർത്താക്കളും അവരുടെ കക്ഷിക്കാരും പറയാറുണ്ടു്. ഡെമാക്രസിയുടെ പുണ്യസ്ഥ ലങ്ങളെന്നുപറയുന്ന അമേരിക്കയിലേയും ഇംഗ്ലണ്ടിലേയും മാതൃകകളുടെ പക പ്പാണു് ഇൻഡ്യാ ഗവൺമെണ്ടിലും തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചി ഗവൺമെണ്ടിലും ഉള്ളതെന്നും പറയാറുണ്ടു്. അമേരിക്കയിലും മറ്റുമുള്ള മുതലാളിത്തഗവൺമെണ്ടു കളുടെ പകർപ്പുതന്നെ ഈ രാജ്യത്തു നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഇവിട ത്തെ ഗവൺമെണ്ടുകൾക്കു സാധിക്കുമോ എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. അതും സാദ്ധ്യ മല്ലെന്നാണു് ഇവിടത്തെയും ഇൻഡ്യാ ഒട്ടുക്കുമുള്ള സ്ഥിതിഗതികൾകൊണ്ടു് മന സ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. ഡെമാക്രസി നിലവിലിരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടിനേയും അമേരിക്കയേയും അനുകരിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ജനാധിപത്യഗവൺമെണ്ടുകളാണു് ഇവിടെ ഉള്ളതെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ജനാധിപത്യത്തെ ഒരു മഹാസൗ ധമായി കണക്കാക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ കക്കൂസുമാത്രമാണു് ഇവിടെ പകർത്തി യിരിക്കുന്നതു്. എന്നിട്ടാണു് ഇവിടത്തെ ഡെമാക്രസിയേയും ഒരു മഹാസൗധ മായി നാം കൊട്ടിഘോഷിക്കുന്നതു്. മുതലാളിത്തഗവൺമെണ്ടു് നടപ്പിലിരിക്കു ന്ന അമേരിക്കയിലും ഡെമാക്രസിയുടെ ഉത്ഭവകേന്ദ്രം എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഇംഗ്ല ണ്ടിലും തൊഴിലാളികൾക്കു് തൊഴിലില്ലായ്മവേതനം നൽകുന്നുണ്ടെന്നുള്ളകാര്യം പത്രങ്ങളിൽനിന്നെങ്കിലും നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടു് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമെന്നാ ണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. അങ്ങിനെ ഇവിടത്തെ തൊഴിലാളികൾക്കും തൊ ഴിലില്ലാത്തകാലത്തു തൊഴിലില്ലായ്മവേതനം നൽകുന്നതിനും തൊഴിലുള്ളവർക്കു ത ന്നെ ജീവിക്കുന്നതിനുവേണ്ട സാഹചര്യങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനും നമുക്കു സാധി ച്ചിട്ടില്ല. ജനങ്ങളുടെ മറ്റുജീവിതാവശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കുന്ന കാര്യ ത്തിൽ ഇവിടത്തെ ഗവൺമെണ്ടു് പരിപൂർണ്ണമായി പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കയാണു്. അവയുടെ ഉള്ളിലേക്കുകടന്നു പരിശോധിക്കണമെന്നു് ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. എന്തുപറഞ്ഞാലും അതിനെ എതിർക്കുന്ന ഒരാളാണു് ഞാനെന്നു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sahib Bahadur T. A. Moideen Kunju]

എന്റെ പല സ്നേഹിതന്മാർക്കും ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് യാതൊരു കാര്യവുമില്ലെങ്കിലും മനഃപൂർവ്വമായിത്തന്നെ ഗവണ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗം കണ്ടുകിട്ടുമോ എന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ബഡ്ജറ്റ് മുഴുവൻ പരിശോധിച്ചുനോക്കി. എന്നിട്ടോ, യാതൊന്നും കണ്ടില്ല. ഒന്നും കണ്ടില്ലെന്ന പറഞ്ഞുകൂടാ—അവസാനം ഒന്നു കണ്ടുകിട്ടി. അതിനു വേണ്ടി ഗവണ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിക്കാൻതന്നെ ഞാൻ തീർച്ചയാക്കി. അതായതു കാൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ അവസാന ബഡ്ജറാണു് ഇതെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇലക്ഷൻ അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇങ്ങനെ ഒരു ബഡ്ജറുണ്ടാക്കി ഈ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെട്ട ആളുകളുടെ തൊലിക്കട്ടിയെ അഭിനന്ദിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. ഇങ്ങനെ ഒരു ബഡ്ജറു് അവതരിപ്പിച്ച തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിക്കു മാത്രമല്ല, ഇൻഡ്യക്കു മുഴുവൻ അപകടമുണ്ടാക്കി വച്ചിരിക്കയാണെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്.

അടുത്തകാലത്തു ഇവിടെ ഒരു മന്ത്രിസഭ രൂപമെടുക്കയും അതിനെ തുടർന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഇന്നും പരിഹാരം കാണാതെ കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നഎന്നു പത്രങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇന്നുകൊച്ചിക്കാർക്കു പൊതുവേ മന്ത്രിസഭയിൽ വിശ്വാസമില്ലെന്നും ഈ മന്ത്രിസഭയുടെ നേരെ അവർ ഒരു അവിശ്വാസപ്രമേയം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും അടുത്ത ഫ്രാൻസു- ആ അവിശ്വാസമാകുന്ന വാൾ പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ തലയിൽ വീഴുമെന്നും മറ്റും രാജ്യമൊട്ടുക്കു പറഞ്ഞുപരത്തി ആളുകളുടെ ശ്രദ്ധയെ രാജ്യത്തെ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്നും തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനുള്ള ഒരു തന്ത്രമാണു് ഇതെന്നാണു് എന്റെ വിശ്വാസം. വാസ്തവത്തിൽ ഇതൊരു തന്ത്രമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. ഈ മന്ത്രിസഭയിൽ കൊച്ചിക്കാർക്കു് യാതൊരു അവിശ്വാസവുമില്ല. ഈ മന്ത്രിസഭ തുടരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർക്കാർക്കും പരാതിയുമില്ല. അവക്കെല്ലാം എങ്ങിനെയെങ്കിലും അവരവരുടെ കാര്യം കാണണമെന്നല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു ഉദ്ദേശവുമില്ല. കൊച്ചീക്കാർ തിരുവിതാംകൂറിനോടു ചേർന്നു തിരുവിതാംകൂറിനെ നന്നാക്കാൻവേണ്ടിയാണെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ കൊച്ചിയിലെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ അവരെ എതിർക്കുകയോ കുറ്റം പറയുകയോ അല്ല ചെയ്യുന്നതു്. എങ്കിലും എനിക്കൊരു കാര്യം പറയുവാനുണ്ടു്. ഇൻഡ്യക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടിയതോടുകൂടി, ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടന നടപ്പിൽ വന്നതോടുകൂടി കൊച്ചിക്കു് നിലയില്ലെന്നായി. ചാകാതെ നിവൃത്തിയില്ലെന്നുവന്നതിനുശേഷം പിന്നെ ശങ്കിച്ചു പ്രയോജനമില്ലെന്നു തുടങ്ങിമരിക്കേണ്ടതു് പറങ്കിമാവിൽ വേണോ, ചന്ദനമരത്തിൽ വേണോ എന്നുള്ളതു മാത്രമായിരുന്നു. ഈ ഒരേ ഒരു പ്രശ്നമാണു് കൊച്ചിക്കാരുടെ മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ചാകുന്നതിനുമുമ്പു് ചന്ദനത്തിന്റെ വാസന ഏറുകൊണ്ടെങ്കിലും ചാകാമല്ലൊ എന്നുകരുതി സ്വന്തം മോക്ഷം സംസാരിക്കുന്നവരും സ്വന്തം ആചാരമനുഷ്ഠാനകർമ്മം അനുസരിക്കുന്നവരുമായ തിരുവിതാംകൂറുകാരുമായി ചേരാമെന്നു അവർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അങ്ങിനെ പറങ്കിമാവിൽ തൂങ്ങാതെ അവർ ചന്ദനമരത്തിൽതന്നെ തൂങ്ങി. അതിന്റെ ഫലം ഇന്നവരനുഭവിക്കുന്നുമുണ്ടു്. മദ്രാസിൽ ലയിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്കു അവരുടെ ഒരു മന്ത്രിയുടെ പൊടിപോലും കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. കൊച്ചി മെമ്പറന്മാരിൽ കാണുന്ന ഈ പ്രാദേശിക മനോഭാവം അവരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലും കാണാൻ കഴിയുന്നതാണു്. ഇത്തരത്തിലുള്ള സങ്കുചിതമനോഭാവം ഇവിടത്തെ കൊച്ചിക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലും ഉണ്ടെന്നുള്ളതു വളരെ വ്യക്തമാണു്. പബ്ലിക്കു സർവ്വീസിൽ വളരെ അമിതമാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യ പ്രാതിനിധ്യമാണ് അവക്ക് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. പബ്ലിക്ക് സർവ്വീസി ലെ സകലനിയമങ്ങളേയും മര്യാദകളേയും അതിലംഘിച്ച് അവക്ക് കൂടുതൽ ശമ്പളവും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളും കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതൊന്നും മദ്രാസിൽ ലയിച്ചെങ്കിൽ കിട്ടുമായിരുന്നില്ല. തിരുവിതാംകൂറിനോട് ചേർന്നു നല്ലതാണോ ചീത്തയാണോ എന്നുള്ള കാര്യത്തെപ്പറ്റി ഞാനൊന്നും പറയുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ എന്തെങ്കിലും കുറെ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കി രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളിൽനിന്നു പിന്തിരിപ്പിച്ച് മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളിലേക്ക് എന്നന്നേക്കും തിരിച്ചുവിടാമെന്നു വ്യാമോഹിക്കുന്നതു തെറ്റാണെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ചാകണമെന്നു തീരുമാനിച്ചതിനുശേഷമാണ് തിരുവിതാംകൂറിനോട് ചേരണമോ മദ്രാസിൽ ലയിക്കണമോ എന്ന പ്രശ്നം ഉദിച്ചതു. അതുകൊണ്ട് തിരുവിതാംകൂറിൽ ചേർന്നില്ലെങ്കിൽ കൊച്ചിയുടെ നില എന്തായിരിക്കുമായിരുന്നു എന്നുകൂടി ഓർമ്മിക്കണമെന്നേ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ.

ഇനി ഒരു കാര്യം എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളതു എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീ. താണലിംഗനാടാർ പറഞ്ഞതുപോലെ പൊതുവേ പറഞ്ഞാൽ ഇതിന്റെ ഒക്കെ ആവശ്യംതന്നെ ഇല്ലെന്നാണ്. എന്തിനാണ് ഇവിടെ ഒരു ബഡ്ജറ്റ്? എന്തിനാണ് മറ്റു നിയമനിർമ്മാണപ്രവൃത്തികൾ? ഇവിടെ ഒരു ബഡ്ജറുണ്ട്. ബഡ്ജറിൽ വരവു പ്രതീക്ഷിച്ചാൽ ഒന്നുകിൽ കൂടും അല്ലെങ്കിൽ കുറയും. ചിലവു പ്രതീക്ഷിച്ചാലും ഒന്നുകിൽ കൂടും അല്ലെങ്കിൽ കുറയും. നിയമമാണെങ്കിലോ, തിരുവനന്തപുരത്തു ഒരു നിയമം, തൃശ്ശിവപേരൂർ വേറൊരു നിയമം. ഒരു നിയമം തുലസ്പർശ നടപ്പാക്കുന്നതു ഒരുവിധത്തിൽ, കന്യാകുമാരിയിൽ നടപ്പിലാക്കുന്നതു വേറൊരുവിധത്തിൽ. ഇങ്ങനെ ഒന്നിനും ഒരു സ്ഥിരതയും ക്ലിപ്തവുമില്ലാതെയാണ് ഇവിടത്തെ പോക്ക്. ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ഇതൊന്നുമില്ലാതിരിക്കയല്ലേ നല്ലതു. എന്തിനാണ് ബഡ്ജറ്റ്? എന്തിനാണ് നിയമം? വോട്ടിനിടുകതന്നെ വേണ്ടല്ലോ. ഭൂരിപക്ഷം ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞെച്ചാൽ ധാരാളം മതിയാകും. ഇങ്ങനെ വിസ്തരിച്ച് പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. എതായാലും ഈനാട്ടിലെ ജീവൽപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരംകണ്ട്, ജനങ്ങൾക്ക് ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യം സൃഷ്ടിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഒരു ഉദ്ദേശവും ലക്ഷ്യവും മനസ്സിൽ വെച്ചുകൊണ്ട് ഭരണാധികാരം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർ മേലാലെങ്കിലും വല്ലതും പ്രവർത്തിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ശ്രീ. എ. പി. നമ്പ്യാർ: സർ, അടുത്ത രണ്ടോ മൂന്നുവരെ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയും ഇന്നു കേവലം ചാലക്കുടി മെമ്പറമായ ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, ഒരു "സോഷ്യലിസ്റ്റ്" പുരുഷസ്യാനി" യായ എനിക്ക് ഈ ബഡ്ജറ് വിമർശനത്തിന്റെ ആദ്യ ദിവസംതന്നെ ബഡ്ജറിനെക്കുറിച്ചു നിരൂപണം ചെയ്യുവാനുള്ള അവസരം കിട്ടിയതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

ശ്രീ. സി. വി. ഇട്ടൂ: സർ, ഒരു പുരുഷസ്യാനി എന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല. ഞാൻ ഒരു പുരുഷസ്യാനിയാണ്. ക്രിസ്യാനികളിൽ പുരുഷസ്യാനി, പഴയ കുസ്യാനി എന്നു രണ്ടുതരമില്ല. എല്ലാവരും പുരുഷസ്യാനികളാണ്. മാർഗം കൂടിയതു ഇന്നോ ഇന്നലെയോ എന്ന വ്യത്യാസമേയുള്ളൂ.

മി. സ്പീക്കർ: എന്താണ് വാദവിഷയമെന്നു വ്യക്തമാക്കണം.

ശ്രീ. സി. വി. ഇട്ടൂ: അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ പുരുഷസ്യാനിയെന്നു പറഞ്ഞു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മി. സ്പീക്കർ: ആരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു?

ശ്രീ. സി. വി ഇയ്യു: ആരേപ്പറ്റിയൊ പറഞ്ഞു. പുതുകുസ്യാനി എന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല.

Mr. Speaker: Does the Hon'ble Member object to being called പുതുകുസ്യാനി?

ശ്രീ. സി. വി. ഇയ്യു: എന്നെ ഒരു പുതുകുസ്യാനി എന്നു വിളിച്ചാൽ എനിക്കു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല.

ശ്രീ. എ. പി. നമ്പ്യാർ: ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഞാൻ "സോഷ്യലിസ്റ്റ്" പാർട്ടിയിലെ ഒരു പുതുകുസ്യാനി" യാണെന്നേ പറഞ്ഞുള്ളു. ഏതായാലും ഈ ബഡ്ജറ്റ് വിമർശനത്തിന്റെ ആദ്യദിവസംതന്നെ ഒരു "സോഷ്യലിസ്റ്റ്" പുതുകുസ്യാന്" യായ എനിക്ക് ബഡ്ജറിനെക്കുറിച്ചു വിമർശിക്കുന്നതിനു് ഒരവസരം തന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. രാജപ്രമുഖൻ ഈ സഭയിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിനു് കൃതജ്ഞത പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നു അവതരിപ്പിച്ച ഔദ്യോഗികപ്രമേയത്തിനു് സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കുവേണ്ടി സഖാവു് ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ഒരു ഭേദഗതി അവതരിപ്പിച്ചു; അതു് എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നതാണു്. ആ ഭേദഗതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണക്കാരുടെ ദയനീയമായ ജീവിതത്തോതിനെ സംബന്ധിച്ചും ആ ജീവിതത്തോതിനെ ഉയർത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെണ്ടു് അങ്ങേ അറ്റംവരെ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചും സഖാവു് ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ പറയുകണ്ടായി. എന്നാൽ അന്നു ടഷറി ബഞ്ചിൽനിന്നു ഗവണ്മെണ്ടിനുവേണ്ടി മറുപടി പറഞ്ഞ ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോനും സഖാവു് ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ഉന്നയിച്ച വാദമുഖങ്ങൾക്കു യാതൊരു മറുപടിയും പറയുവാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം ചെയ്ത മറുപടിപ്രസംഗത്തിൽ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയേയും സഖാവു് ബാലകൃഷ്ണമേനോനെ വ്യക്തിപരമായും ആക്ഷേപിച്ചിരുന്നു വടക്കാഞ്ചേരി സോഷ്യലിസം തിരുവനന്തപുരം സോഷ്യലിസം എന്നെല്ലാം അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. എന്റെ പാർട്ടിക്കുവേണ്ടി സഖാവു് ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ ഗവണ്മെണ്ടിനോടും മന്ത്രിസഭയോടും പറഞ്ഞതു് "ദൽഹിയിലെ നിങ്ങളുടെ യജമാനന്മാർ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പല്ലവി ഏറ്റുപാടുവാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നും നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുകയില്ലെങ്കിൽ മന്ത്രിസ്ഥാനം രാജിവെച്ചുപോകണ"മെന്നായിരുന്നു. അതിനു് ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ പറഞ്ഞു "ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ രാജിവെക്കുവാൻ പറഞ്ഞാൽ അതിനു് ഞങ്ങൾ തയ്യാറില്ല" എന്നു്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:—ഒരു പ്രാവശ്യം ശ്രീ. ബാലകൃഷ്ണമേനോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ രാജിവെച്ചിട്ടു് ഞങ്ങൾ പുലിവാൽ പിടിച്ചു" എന്നു്. എന്നാൽ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ ശ്രീ. പനമ്പിള്ളി ഗോവിന്ദമേനോൻ ഇപ്പോൾ പുലിവാൽ പിടിച്ചിരിക്കുകയാണു്. "തിരുവനന്തപുരം സോഷ്യലിസവും", "തൃശ്ശിവപേരൂർ സോഷ്യലിസ"വും, "വടക്കാഞ്ചേരി സോഷ്യലിസ"വും തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു സോഷ്യലിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിൽ പിളർപ്പുണ്ടെന്നു കാണിക്കാനാണു് അദ്ദേഹം ഉദ്യമിച്ചതു്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ "ചെയ്യൂക്കാവുകോൺഗ്രസ്സും, അഡൂർ കോൺഗ്രസ്സും, എറണാകുളം കോൺഗ്രസ്സും, കൊല്ലം കോൺഗ്രസ്സും, മയ്യനാടു് കോൺഗ്രസ്സും, തിരുവനന്തപുരം കോൺഗ്രസ്സും തമ്മിൽ കെട്ടിമറിഞ്ഞു" അദ്ദേഹം പുലിവാൽ പിടിച്ചിരിക്കുകയാണു്. അദ്ദേഹത്തിനോടു് എനിക്കു് സഹതാപമുണ്ടു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഞാൻ ഈ സംഭവം സൂചിപ്പിച്ചതു് മറെറാന്നിനും വേണ്ടിയല്ല—ഒരു തുള്ളി മരുന്നിനുവേണ്ടിയും, ഒരു കയിൽ കഞ്ഞിവെള്ളത്തിനുവേണ്ടിയും, ഒരു കക്ഷണം തുണിക്കുവേണ്ടിയും സാധാരണക്കാർ നട്ടംതിരിയുന്ന ഈയവസരത്തിൽ അതിനു് ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അതിനെപ്പററി സംസാരിക്കുവാൻ ടഫ്ററി ബഞ്ചിനു് യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, എന്നു കാണിക്കുവാനാണു് ഞാൻ ഇതു് സൂചിപ്പിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവമ്മെണ്ടിനു്, കോൺഗ്രസ്സു് ഗവമ്മെണ്ടിനു്, ആ പ്രശ്നങ്ങളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു് കഴിവില്ലെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. അതിനുള്ള തെളിവു് നമ്മുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ബഡ്ജററുതന്നെയാണു്.

യശശ്ശരീരനായ സഞ്ജയൻ കൊച്ചിയിലെ ഒരു ബഡ്ജററിനെക്കുറിച്ചു് ഒരിക്കൽ സരസമായ ഒരു കുറിപ്പു് എഴുതുകയുണ്ടായി. സർ, ആർ. കെ. ഷൺമുഖം ചെട്ടി കൊച്ചി ദിവാനായിരുന്ന കാലത്തു് തയ്യാറാക്കിയ ബഡ്ജററിനെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടാണു് സഞ്ജയൻ ആ കുറിപ്പെഴുതിയതു്. അതിതായിരുന്നു:—ബഡ്ജറു് എസ്ടിമേററിൽ വരവുകൊള്ളുകയും കുറെ സംഖ്യയും ചിലവുകൊള്ളുകയും കുറെ സംഖ്യയും കൊള്ളിക്കും. എന്നാൽ റിവൈസ്ഡ് എസ്ടിമേറു് വരുമ്പോൾ പതിനായിരം രൂപാ വരവു പ്രതീക്ഷിച്ചതു് മുപ്പതിനായിരമായും ഇരുപത്തയ്യായിരം രൂപാ ചിലവു് പ്രതീക്ഷിച്ചതു് രണ്ടു ലക്ഷവുമായി വർദ്ധിച്ചുകാണും. അതുകൊണ്ടു് ബഡ്ജറു് ഒരു ചെപ്പടി വിദ്യയാണു് എന്നാണു് സഞ്ജയൻ എഴുതിയിട്ടുള്ളതു്. ആ ചെപ്പടിവിദ്യതന്നെയാണു് ഈ ബഡ്ജററിലും ഉള്ളതു്.

സർ, ഈ ബഡ്ജററിൽ എത്ര രൂപാ ലാപ്സാക്കിക്കളഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നു് ജനങ്ങൾക്കു് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള എത്രയോ കാര്യങ്ങളുണ്ടു്. ആ കാര്യങ്ങൾക്കു എത്രയോ മുറവിളി കൂട്ടിയിട്ടും ഈ സംഖ്യ ചെലവഴിക്കുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനു് സാധ്യമായില്ല. അനുഭവത്തിൽ പിശുക്കന്മാരുടെ രാജാക്കന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായി ഈ സംഖ്യകളെ അടക്കിവച്ചുകൊണ്ടാണു് ധനകാര്യമന്ത്രി ഈ ബഡ്ജറു് തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. നാട്ടുകാർക്കു് ശരിക്കുള്ള മരുന്നു കൊടുക്കുവാൻവേണ്ടി ചെലവുചെയ്യുന്നതിനുള്ള പതിനാലേമുക്കാൽ ലക്ഷം രൂപാ പൊതുജനാരോഗ്യവകുപ്പിലും മെഡിക്കൽ വകുപ്പിലും വകയിരുത്തിയിരുന്നതു് അതിനുവേണ്ടി ചെലവുചെയ്യാതെ ലാപ്സാക്കിക്കളഞ്ഞു. അതുപോലെ ചൊവ്വിനു നടക്കാവുന്ന ഒരു മൈൽ റോഡുപോലും ഇവിടെ പലേടത്തും ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും പഞ്ചായത്തുവകുപ്പിലും പി. ഡബ്ലിയു. ഡി-യിലുമുള്ള കുടിശികം പണം ചിലവു ചെയ്യുവാൻ അനുവദിക്കാതെ അദ്ദേഹം ലാപ്സാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ അതിനെപ്പററിനിട്ടിപറയുന്നില്ല. ഇന്നത്തെ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിലും ഭരണക്രമത്തിലും ജനങ്ങൾക്കു് വിശ്വാസമില്ല. ഡെൽഹി മുതൽ തിരുവനന്തപുരം വരെയുള്ള കോൺഗ്രസ്സു് ഭരണകൂടങ്ങളുടെ ഗതി ഇങ്ങനെതന്നെയാണു്. ജനങ്ങൾക്കു് ആരുടെ ഭരണം വന്നാലും വിരോധമില്ല. കൊച്ചികോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ ഭരണം വന്നാലും വിരോധമില്ല; തിരുവനന്തപുരം കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ ഭരണം വന്നാലും വിരോധമില്ല; ജനങ്ങൾക്കു് ഉടുക്കുവാൻ തുണി കിട്ടണം. വിശപ്പടക്കുവാൻ ക്ഷണം കിട്ടണം—സാധാരണക്കാരന്റെ ആവശ്യം അതാണു്. ഡൽഹിയിലുള്ള ആളുകൾ ഭരിച്ചാലും ശരി, ഇങ്ങേ അററത്തെ 'ചോട്ട നേതാ'ക്കന്മാർ ഭരിച്ചാലും ശരി, സാധാരണക്കാരനു് അവന്റെ നിത്യജീവിതത്തിലെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകിട്ടണം എന്നു മാത്രമേയുള്ളു.

ധനകാര്യമന്ത്രി ഞങ്ങളെ സമാശ്വസിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്, പുതിയ നികുതികളൊന്നും അടുത്ത കൊല്ലം ചുമത്തുന്നില്ലെന്നു്. അദ്ദേഹം നേട്ടമായി എണ്ണുന്നതിനെ ഞാൻ കോട്ടമായിട്ടാണു് കണക്കാക്കുന്നതു്. എന്തുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പുതിയ നികുതി ചുമത്തിയില്ല എന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു? സാധാരണക്കാരെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. A. P. Nambiar]

സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇനിയും രണ്ടുമൂന്നു സംഗതികൾക്കുമാത്രമെ നികുതി ചുമത്തേണ്ടതുള്ളൂ—ഗർഭധാരണ നികുതിയോ ശ്വാസോച്ഛ്വാസ നികുതിയൊ മറ്റൊ മാത്രമെ ഇനി ബാക്കിയുള്ളൂ! എന്തുകൊണ്ടദ്ദേഹം അതുകൂടി ചെയ്യില്ല? ഗവണ്മെണ്ടിനു് പണത്തിനു് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കോൺഗ്രസ്സുകാരുടെ താങ്ങും തണലുമായ മുതലാളിമാരിൽനിന്നും ജന്മികളിൽനിന്നും പണം ഈടാക്കുന്നതിനായി അവക്കു് എന്തുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ നികുതി ചുമത്തിയില്ല എന്നു് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു് മരണനികുതി ഏർപ്പെടുത്തിക്കൂടാ? മറ്റുള്ളവരുടെ മുതൽ തട്ടിത്തിന്നു തടിച്ചുകൊഴുത്തു് മദിച്ചുപൊളിച്ചുനടക്കുന്ന, ഈ രാജ്യത്തിൽ അനാവശ്യമായ വർഗ്ഗീയച്ചേരികളും വർഗ്ഗീയകലാപങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന, ഈ മുഴമടിയന്മാരുടെ പേരിൽ മരണനികുതി ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ എന്തായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു് വിരോധം? ഇതിൽനിന്നു കോൺഗ്രസ്സിന്റെ വർഗ്ഗസ്വഭാവം വെളിപ്പെടുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഈ രാജ്യത്തു മനുഷ്യനു് ആത്മഹത്യചെയ്യുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യംപോലും ഇല്ല. മനുഷ്യനു് ആവശ്യമായ പൌരസ്വാതന്ത്ര്യം യാതൊന്നുമില്ല. ഈ നാട്ടിൽ പൌരസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നു ഖദർകുപ്പായക്കാർ പ്രസംഗിച്ചു നടക്കുന്നുണ്ടു്. എത്രയെത്ര ടെയിഡ് യൂണിയൻ സംഘടനകൾ ഈ രാജ്യത്തു് നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്? എത്രയെത്ര ആളുകൾ അങ്ങിങ്ങായി ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ പലവിധത്തിലുള്ള മർദ്ദനമേറ്റു് മരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഏതെങ്കിലും ഒരു ചോട്ടാ കോൺഗ്രസ്സു് നേതാവുമായി വഴക്കുണ്ടെങ്കിൽ അവനെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്കി മുദ്രകുത്തി അവന്റെ പേരിൽ കേസെടുക്കുകയായി. രണ്ടുമൂന്നു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞാലും ആ കേസ്സു് കഴിയുകയുമില്ല. ഇതുപോലെ പല കേസ്സിലുംപെട്ട കഷ്ടപ്പെടുന്ന അനവധി ആളുകൾ, അനവധി പൌരപ്രമുക്കൾ നാട്ടിൽ ഉടനീളം ഉണ്ടു്. ഫൻ ര ഡ-ൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടു് ചെയ്തിരുന്ന ദ്രോഹങ്ങൾപോലും ഇന്നത്തെ ദ്രോഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നിക്കുപ്രഭങ്ങളാണു്. അന്നു ബ്രിട്ടിഷ് ഗവണ്മെണ്ടുപോലും ഇത്ര ഭീകരത കാട്ടിയിട്ടില്ല. വഴിയിൽക്കൂടി നടന്നുപോകുന്ന ആളുകൾ ഒരു കാര്യവുമില്ലാതെ ലാക്കപ്പിൽ കിടക്കേണ്ടതായിട്ടുവരുന്നു. ഓരോ ലോക്കപ്പും ഓരോ ബെൽസൻ ക്യാമ്പാണു്. ലാക്കപ്പിൽ പോകുന്ന ആളുകൾ ലാക്കപ്പിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നേക്കുകയില്ല. പക്ഷെ അവരെല്ലാം "മഞ്ഞപ്പിത്തംപിടിച്ചും" 'രക്തക്ഷയം ബാധിച്ചു'മായിരിക്കും മരണമടയുന്നതു്. ഗവണ്മെണ്ടു് ഇന്നു കാലത്തുപോലും ഒരു പ്രസ്സുനോട്ടു് പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇത്തരം ലോക്കപ്പനുഭവങ്ങളിൽ പലതും ആ പ്രസ്സുനോട്ടിൽ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ടു്. ഹരിപ്പാടു് സംഭവം, ഇരിങ്ങാലക്കുട സംഭവം ഇങ്ങനെ ആയിരം സംഭവങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു ഈ നാട്ടിൽ നടക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതൊക്കെ കണ്ടാലും ഇവിടത്തെ കോഗ്രസ്സിനു് ഒരനക്കവും ഇല്ല. സാസാരം നിത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞാനിതാ നിത്തുന്നു.

Sri. D. Gnanasigamoni: Sir, in considering the budget proposals for the coming financial year, one is unconsciously tempted to go back two years immediately preceding this budget, and try to institute a comparison of things now and then. Then one fact that stands foremost is that while the former deficit budgets were presented to this house as well-balanced budgets, there is an attempt made this year to present it as it is without any embellishments whatever. For the first time we are squarely told that it is a deficit budget, though a smsll deficit, and to that extent, it is an advance, and we are spared a great strain in trying to show that it is a deficit budget.

Yet another fact of equal importance in considering the budget is the humiliation attached to it. The sanctity attached to the budget of presenting or making it

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

known first to this House considering it is set at naught by its 'flight' to Delhi to present itself before somebody there. In fact Budget flights to new Delhi is of recent origin and is now becoming a regular feature. I do not know whether the Hon'ble Finance Minister feels humiliated about this process but now I could very well imagine his position to be that of the prince in 'Hamlet' 'to be or not to be' and so perhaps he cares very little about it. But to me it has always appeared a scandal, and early steps must be taken to end this obnoxious practice before it comes to stay.

Evidently Government of India is anxious to know how we are getting on after having relieved us of our major sources of income. In fact the legislative control which this House ought to exercise over this budget is practically exercised by Government of India, and we are here only to play the second fiddle. Tied thus effectively to the chariot wheels of New Delhi, we cannot as a consequence, pursue any independent policy of our own but constantly look to Delhi for inspiration. This necessarily has its repercussions in all spheres of Governmental activity, and the food policy pursued by this Government is an instance in point.

Consequent on its 1951 self-sufficiency food policy with which this Government also should fall in line, this Government is unable to evolve a food policy best suited to this country, and it looks as if this Government is groping in the dark.

Nevertheless great emphasis is made and that rightly on the food cricis and we are given a glimpse of the efforts undertaken by the Government and the amounts spent and to be spent to tide over this crisis. But it has always appeared to me that the Government's approach to this problem is fundamentally wrong. This is a national crisis not only for this State but for the whole of India and must be given a national approach. This is a situation which calls for the co-operation of all parties and wherein all can take part without sacrificing any of their political ideologies. And naturally people look to the Government to take the lead and take the people into their confidence. But unfortunately Government's approach to this problem has always been that of a partisan and consequently there is no incentive or enthusiasm to goad the people to a large scale or intensive production, but has merely resulted in considerable wastage.

I said there is no incentive to large scale production in consequence of the partisan policy of this Government in the matter of food production. One is the arbitrary fixing of the price of paddy at 1 Re. 13 As. 6 ps. I ask, can the Government produce a para of paddy for Rs. 3 or even Rs. 5? Is it fair therefore to fix the price of paddy thus? It is the primary duty of Government to see that the price of paddy does not fall down considerably which it is uneconomical for the farmer to produce and see that the agriculturists are not reduced to poverty in this enterprise. Unless assurances are forthcoming, it will not be easy to expect the co-operation of agriculturists and other associations to take to this work with any amount of zeal or enthusiasm.

The first thing therefore the Government must do is to increase the price of paddy say to Rs. 3 per para and thus give the much needed drive to agricultural progress.

I said that there is no indication from Government to take the people into their confidence in this all important matter. It seems to me that the Government fights shy of this problem and that they are not prepared to place all the cards on the table. Even though a food crisis was looming large all these months, they have not placed this matter before this House and initiate a debate on this all important question as in other legislatures in India which had their debates long ago. Such an occasion presents the Government with an opportunity to take this House and through it the people into their confidence and inform them of the seriousness of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. D. Gnanasigamoni]

situation and invite them to put forth a joint effort to tide over this crisis. No doubt there may be unpalatable criticisms but that is no reason to avoid it. These are great opportunities afforded by a democratic form of Government which this Government has missed and I very much wish this Government must take time by the forelock and make amends.

I am saying this because I strongly believe that no Government in this state with 50 per cent deficit can fight this food menace single handed without the active support and co-operation of all concerned. If with 10 per cent deficit in the Indian Dominion self sufficiency in food is practically impossible of achievement how much more difficult it is for this State to attain self sufficiency with 50 per cent deficit? Added to this difficulty is our slender financial resources and the non availability of land that could be brought under cultivation. So food production on any great scale is impossible here and so Government must chalk out their schemes before wasting on it funds as they now propose to do. Therefore it is I said that the Government approach to this problem is fundamentally wrong as no Government in this State can fight this menace single handed as this Government is attempting to be doing.

So what should be our method of approach is a matter to be seriously thought out and carefully planned. Now the position is that the Government of India is unable to meet the requirements of the people nor will it allow people to help themseves, and this Government is merely echoing its masters voice and consequently this kind of total control is causing untold hardship and unrest. In these circumstances it appears to me that the best way to get out of the impasse is to revive the old rule permitting free transport of 10 edangalis of paddy or its equivalent in rice. We had such a rule before and when that for-sighted rule was in force, it is said paddy from south Travancore flowed far beyond Quilon, and people never felt such a crisis even though such a crisis was said to be threatening. Similarly paddy from Kuttanad diffused far into the interior. A similar crisis which threatened was thus successfully averted. By this people are given a chance without breaking control to supplement their own meagre ration. This kind of control has a demoralising effects and it has indeed demoralised the people. The ration that is now supplied is not enough even for 4 days. How is he to spend the remaining 3 days? I ask, who is the man that is subsisting entirely on the quality and quantity of rice supplied through ration cards and whether he is not supplementing the same by rice obtained through other means. This necessarily leads to dishonesty and corruption on a colossal scale and every person is needlessly turned into a blackmarketteer by a law which for all practical purposes is a dead letter. Therefore it appears to me to be the height of unwisdom for any Government, let alone this Government, to take the entire charge of feeding the people. That will be tremendous responsibility, the effective fulfilment of which is no easy joke. The people have as much responsibility as the Government, if not more, to shift for themselves in an emergency and be ever on the alert to feed themselves. Why should the Government therefore take the entire charge. Therefore I would strongly plead that this Government should revive the old rule permitting free transport of 10 edangalis of paddy or its equivalent in rice. Then I will pass on to the political upheaval and the communal bickering going on in this country. At the time when the Congress assumed the reins of Government under the leadership of Mr. Pattom Thanu Pillai, it looked as if we had grown out of these communal considerations and there was actually more communal harmony then than at any time before. But now the cat which was all the time in the hiding is out of the bag and is now at large with nobody to control them.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

And we are told that the remedy for all these and other evils is the rule by the administrator. However much we may dislike the present administration, we cannot help thinking that this spasmodic move for an administrator rule is nothing but the exhibition of the 18th century Indian slavish mentality with which we must entirely disapprove. Miss Anne Mascarene who came forward with such a move through the press is credited to have said in support of such a demand that the administrator rule alone will resolve the Sabarimalai tangle. The reasoning is as funny as the demand for administrator rule. One funny thing noticed in this country is that everybody wants to be in the Ministry. If a person is not in the Ministry, to that extent, of course, the country's administration is bad, because the wisdom of that member is lost both to the Cabinet and the Country. And the recent Cabinet crisis showed the number of men now available for service in the Cabinet and the pressure was so great that it even led to the breakdown of the leader himself. I do not want to say more but merely content with saying, "May God save the leader and the country from such self-seekers"!

If all are donkeys here, let us choose the best of the donkeys to rule over us, but let us not lend our hand for the importation of a donkey from outside for this purpose. It is the undoubted right of the sons of the soil and on this issue we must close up our ranks and bury 100 fathoms deep in the Ashtamudi lake all such insidious move to sell this country, its people and their birthright for a mess of pottage.

One other matter I wish to refer to is the integration problems. This Government has practically left the integration problems where it was and has now allowed the matter to drift. No doubt this is a matter directly flowing from a hasty and thoughtless integration for which this Government, the integration committee as well as the States Ministry are equally responsible. I do not want to speak at length on these problems but wish only to make a passing reference. We know integration of services is not complete, and if what we hear is true, it has presented a problem of a stupendous magnitude an effective solution of which is now next to impossible. This is a matter to which the Government should have given top priority immediately after integration and should have been finalised within a few months after integration. No doubt it is an irksome problem but the Government is to blame for allowing the matter to drag on with the result there is great discontent among the services and uncertainty everywhere, valuable time has been lost, and it looks as if the matter has to be dealt with by a successive Government. The problem of integration whether in the matter of services or laws is said to be unique here and the integration committee, said that it requires careful planning and thought, and yet it does not appear to have received the attention it deserves. This House is entitled to know how far it has progressed with this problem and what time it will take to complete the same. There is no purpose in Government playing hide and seek in this matter. They must be prepared to place all the cards on the table.

All the trouble in respect of this matter is brought about by the integration committee. We asked repeatedly for the report and it won't be forthcoming. It was all the time in the hiding and when it at last came out, it was no answer to the various problems arising out of this integration of the States. Sir, a photo of the Integration Committee appears in the 1949 July Number of the Travancore Information and Listener and underneath the photo is written that the Integration Committee had finished their labours in record time and that they were enjoying a spell of sunshine and it is this sunshine which has led to all the trouble between Travancore and Cochin. These are the people who are the authors of this mischief leading to needless fight and conflict between Travancore and Cochin and very early action should be taken to end this conflict.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ஸ்ரீ. டி. பொன்னையா: ஸர், நமது நிதி மந்திரியவர்கள் 51-52-ம் வருடத்திய வரவு செலவு கணக்கை மிகவும் திறமையுடன் நம் முன் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதை டிப்யுடி ஸ்பீக்கர் அவர்கள் ஒரேயடியாய் ஆமோதித்தார்கள். இதுவரையில் எவ்வளவோ மெம்பர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசினார்கள். ஒருவராவது இதை ஆமோதித்துப் பேசினதாகக் காணவில்லை. ஆனால் நான் அதை சந்தோஷமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனல் majority கட்சியார் இந்த பட்ஜெட்டை ஆமோதித்துத்தான் பேசுவார்கள். தாங்கள் majority கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். தாம் அரசாங்கத்தை நடத்துவதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, தங்கள் இஷ்டம்போல் ஒரு வரவு செலவு திட்டத்தை தயாரிப்பது என்பதில் அர்த்தமில்லை. தாங்கள் தயாரித்துள்ள திட்டத்தினல் இந் நாட்டிலுள்ள மக்கள் கல்வழிப்படவும், இந்நாட்டிலுள்ள மக்களின் பசி, பிணியைப் போக்கவும், இங்குள்ள மக்கள் ஒற்றுமையாக வாழவும், முன்னேற்றமடையவும் ஆவன இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால், யாதொன்றும் காணவில்லை. இந்நாட்டிலுள்ள மக்களின் முன்னேற்றத்தைத் தடுப்பதற்காக இப்பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் காணப்படுகிறதேயொழிய, மக்களின் பொது நன்மைக்காக, தயாரிக்கப்பட்டதாகக் காணவில்லை. ஸர், ஒரு அரசாட்சி சரிவர நடக்க வேண்டுமானல், அந்த அரசாட்சியிலுள்ள குற்றம்குறைகளை அவ்வப்போது எடுத்துரைக்க மெம்பர்கள் தயங்கக்கூடாது. மேலும் ஒருவேளை அரசியல் சபையிலேயே majority கட்சிக்கு எதிர்கட்சி இருக்கலாம். கட்சி என்ற காரணத்திற்காக மெம்பர்கள் பிரிந்திருப்பார்களே ஒழிய, உண்மையில் இவர்களது நோக்கம் நாட்டின் நன்மைக்காகவே. ஏதோ எதிர் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்ற காரணத்திற்காக, அவர்கள் சொல்வதை தங்களது majority பலத்தினல் நிராகரிப்பது என்பதும் அர்த்தமில்லை. Majority கட்சியின் தத்துவங்கள் சரியானவையென்று தோன்றினல் அவைகளையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். எதிர் கட்சி என்ற காரணத்திற்காக எதிர்த்தால் நாம் அரசியலில் முன்னேற்றமடைவோம் என்று சொல்லமுடியாது.

ஸர், நம் அரசியல் சபையில் மூன்று கட்சிகளிருந்தன. இப்போது எங்குபார்த்தாலும் கட்சிகள் தான். இந்தக் கட்சிகள் எங்கிருந்துண்டானது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். யாதாவதொரு அங்கத்தினர் சில குற்றத்திற்காக பதவியிலிருந்து தள்ளப்பட்டால் இவர்கள் சில அங்கத்தினர்களை சேர்த்துக்கொண்டு தாங்களும் ஒரு கட்சி என்று சொல்லிப் பிரிந்து நிற்கிறார்கள். ஆனல் இவர்கள் பதவி மோகம்கொண்டு பதவிக்காகப் பிரிந்திருக்கிறார்களேயொழிய நாட்டிற்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடல்ல. இந்த சபையிலே ஆறு, ஏழு கட்சிகளிருக்கின்றன. நாமெல்லோரும் இந்நாட்டிலே பிறந்தவர்கள், நமக்கு நமது நாடு பெரிது. நமது ஜனங்களால் நாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள், நாட்டின் க்ஷேமத்திற்காக நாம் ஒன்றுபட்டு வேலை செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணமிருக்கவேண்டும். நாம் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவராணலும்சரி, பொது நலத்துக்காகப் பாடுபடும்போது கட்சிவேற்றுமைக்கு இடமில்லை. இந்திய அரசியல் பிதாவான மகாத்மா காந்தியடிகளின் சிஷ்யர்களென்று சொல்லி, கதர் குல்லா, ஜுப்பாவை அணிந்து நாங்கள் காந்தியடிகளைப் பின்பற்றுகிறோம், ஹரிஜனங்களின் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுகிறோம், மக்களிடையிலுள்ள பசி பிணியை போக்க வேலை செய்கிறோம்

என்று முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்களே யொழிய, உண்மையில் ஒன்றுமே நடத்துவதில்லை. சர், அதிகாரத்தை கையிலெடுப்பதற்குமுன் நான் முன் கூறியவைகளைச் சொல்லி, அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றினார்கள். அதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்த பிறகு அவர்கள் செய்தது என்ன? அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும், சொந்தக்காரர்களுக்கும், இனத்தவர்களுக்கும் நன்மைகள் செய்தனர். நாட்டிற்கு ஒரு நன்மையும் செய்யவில்லை. தற்போது நாட்டில் அரசியல் சங்கடந்தான் தாண்டவமாடுகிறது. அவர்கள் நியாயமாக நடந்திருப்பார்களானால் இந்த அரசியல் சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்காது. இந்த அரசியல் குழப்பத்தால் நாட்டில் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது? எங்கு பார்த்தாலும் பகல்கொள்ளை, பதுக்கல், துணிப்பஞ்சம், வஞ்சகம் தாண்டவமாடுகிறது. இதைக்கண்கொண்டு காணலாம். ஸர், இந்த லஞ்ச ஊழலைத் தடுக்க நாம் ஏதாவது கடவடிக்கை எடுத்தோமா? இல்லை. நம் நாட்டில் மாத்திரமல்ல, கொச்சியில் மாத்திரமல்ல, இந்தியாவில் இது தாராளமாக நடக்கிறது. அதனால் ஏழை மக்கள் பகற்கொள்ளை அடிக்கப் படுகிறார்கள். இவைகள் எவ்வளவு காலம் நடக்கும் என்று தெரியாது. நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் கருஞ்சந்தை. ஒரு பக்கம் பதுக்கல். மற்றொரு பக்கம் மக்களின் உணவு தானியம் பறிக்கப்படுகிறது. இவைகள் இங்கு மாத்திரமல்ல, உலகத்தில் எங்கும் நடக்கின்றன. இவைகள் மாற வேண்டுமானால் உலகமே அணுகுண்டால் அழிந்தாலொழிய, இந்தமாதிரி அக்கிரமங்கள் நிற்காது.

ஸர், பின்னேக்க சமுதாயத்திற்கு இவ்வரசாங்கம் என்னசெய்திருக்கின்றது என்று கூற விரும்புகிறேன். ஸர், பின்னேக்க சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக 12 1|2 லக்ஷம் ரூபாய் இந்த வருஷ பட்ஜெற்றில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த இலாகாவை வகித்துக்கொண்டிருந்த மந்திரியிடம் எங்கள் குறைகளைப் பற்றி பல தடவைகள் சொல்லியும் அவைகள் ஒன்றும் அவர் காதில் விழவில்லை. தற்போது கனம் கேசவன் அவர்கள் மந்திரியாய் வந்திருக்கிறார்கள். எங்களது குறைகள் கவனிக்கப்படுவதில்லை என்று அவர்களிடமும் ஊக்கமாய் சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஸர், போன வருஷம் ஏராளமான பணம் பின்னேக்க சமுதாயத்தினருக்கு கல்விக்காகச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பணத்தில் கொஞ்சம் பின்னேக்கச் சமுதாயத்தைச் சார்ந்த கிறிஸ்தவர்களின் கல்வி வசதிக்குச் செலவு செய்திருக்கிறதை நான் வரவேற்கிறேன். ஏன் என்றால் அவர்களின் இவ்வளவு முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்கள் அயல் நாட்டிலிருந்து பணங்களை கொண்டுவந்து இவர்களுடைய கல்வி விஷயத்திற்குச் செலவிட்டு அவர்களை முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் நான் கிறிஸ்து மதத்திற்கு நன்றியுள்ளவனாய் இருக்கிறேன். பின்னேக்க சமுதாயத்தைச் சார்ந்த கிருஸ்துவர்கள் முன்னேற்றமடைந்திருப்பதைப்போல் பின்னேக்க சமுதாயத்தினருக்கு உதவி செய்யவும், அவர்களது இடுக்கண்களை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துரைக்க ஒரு டிப்பார்ட்டுமென்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த டிப்பார்ட்டுமென்றும் பின்னேக்க சமுதாயத்தினரை அடக்கி ஆள்வதற்காகத்தானிருக்கிறார்களே யொழிய அவர்களுக்கு உதவிசெய்வதற்காகவல்ல. இந்த டிப்பார்ட்மென்றுபின்னேக்க சமுதாயத்தாரின் கஷ்டங்களை கவனிப்பதில்லை. அவர்களின் கல்விநிலை, பொருளாதார நிலை முதலியவைகளை கவனிப்பதாகயில்லை. அவைகளை

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sri. D. Ponniah]

அறியக்கூடிய சக்தியும் அவர்களுக்கில்லை. எங்களின் முன்னேற்றத்திற் காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் டிப்பார்ட்மென்று சரியாக வேலை செய்யா ததினால் தான் பின்னேக்க சமுதாயத்தினர் முன்னேற்றமடையவில்லை. ஸர், காரணமென்னவென்றால் பின்னேக்க சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அங்க ங்கள் அந்த டிப்பார்ட்மென்றில் உத்தியோகத்தில் நியமிக்கப்படாததால் அ வர்களுக்கு அந்த கஷ்டம் தெரியவில்லை. ஆகையால் இந்த டிப்பார்ட்மென் றில் பின்னேக்க சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை நியமித்தால் பின்னே க்க சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு நலமாயிருக்கும். ஸர், மன்னம் சங்கர் தேவஸ்வம் போர்டில் மெம்பர்களாயிருக்கும்போது, பின்னேக்க சமுதாயத்தினர்களின் கஷ்டங்களை உணர்ந்து, பொருளுதவியும் செய்தார் கள். அது பின்னேக்க சமுதாய ஹிந்துக்களுக்கு சற்று உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது. இப்போதிருக்கிற தேவஸ்வம் போர்டு பின்னேக்க சமுதாய த்தினருக்கு இடஞ்சல் தான் செய்துகொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக இ வைகளையெல்லாம் பார்க்கும்போது மந்திரி பின்னேக்க சமுதாயத்தினருக் காக இல்லை, ஆதலால், முதல் மந்திரியவர்களே! தாங்கள் பின்னேக்க சமுதாயத்தினர்களின் நிலைமையை சற்று கவனித்து அவர்களுக்கு வேண் டுவனச் செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸர், தாங்கள் ஒரு 10 வருட திட்டத்தை ஏற்படுத்தி பின்னேக்க சமுதாயத்தினருக்கு வேண்டுவன செய்தால் அவர்கள் முன்னேற்றமடைவார்கள்.

Sri. A. L. Jacob: I must congratulate the Finance Minister on one thing for the shortness of his speech. "Brevity is the soul of wit" says the proverb. Apparently this has been the guiding principle of our Finance Minister who is noted for his silence. But when the affairs of a country with about nine million people are discussed in the annual Budget, one would expect much fuller and more explanati on especially regarding the economic welfare of the people.

No doubt, something was said about food but if we had an adequacy of food, many would starve if they have not got the wherewithal for purchasing it, in other words the employment needed for earning income. Has employment in this State been maintained or has it gone down as some people think? Is production being kept up or has it also gone down? The Budget speech, I fear, contains very little regarding this important matter and as one who is engaged in business, I feel greatly disturbed by this.

Sir, in the Budget speech last year, the announcement was made with some gusto that a Planning Board has been set up for this State. This gladdened the heart of people like me and it created much expectations but Sir, Iam at a loss to see nothing in the Budget speech regarding this great venture. Has it not worked? Really, one wonders whether it is even alive for while we have received elaborate reports from Land Policy Committee and from the Cottage Industries Committee, not a line has come to us regarding the operations of this apparently superior body. Sir, this fills me with bewilderment and consternation because as I undertand it, there is no part of India where planning is more urgent than in this thickly populated land where owing to lack of emplyment and scarcity of food, communism has spread like wild fire and has caused much bloodshed and violence as all of us know. Sir, there is no indication that this Government has given any serious thought to this most vital matter. Of course, many communists have been imprisoned and that is very well but Sir, this is not the way of curing the disease.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I find that the Finance Minister like the former Education Minister has expressed great satisfaction and has even boasted about our grand achievements in education but what, may I ask, Sir, has been the result of that education on our economic progress? Practically nothing, I am bold to say. Our schools and colleges send out year after year thousands of job hunters who like beggars go about the whole country pestering people for posts. And so low has the market value of our graduates fallen today that even first class graduates can only get Rs. 50 a month which is less than their monthly expenses in college. Similarly all our secondry schools cater for literary training and hardly any of them give technical training worth the name. It is a shame to boast of such education. We want to see our young men devoting themselves to the increase of our production—industrial and agricultural, so that the standard of living of the common people in this country may be raised. As the Cottage Industry report has said, we want well equipped poly-technics in the country and planned arrangements for employing those trained there in industry. We must also provide cottage industries in their own homes. It is in this way that many countries in Europe have established economic prosperity. We can also do this. I find that Rs. 5,00,000 has been sanctioned for opening a polytechnic. I do hope that the Government are serious about this and that this is not mere window-dressing. In my opinion, a Central Polytechnic must be near our main Industrial area between Alwaye aud Ernakulam.

But, Sir, more important and more urgent than this, we must immediately have a plan for establishing throughout the country such small scale industries as will enable the cottager to earn at least Rs. 5 a day and that is only possible by pursuing technically efficient methods and using electric power. This, Sir, is the most urgent need today. And in spite of our present troubles, I hope that the Government will be energetic enough to device and carry out a master plan for this purpose. I fear that Ministers have little time for such planning. It is for them, therefore, to set up a competent advisory body for this purpose. For such work however Ministers in any country have little time. With these words I close.

The House adjourned at 4-30 p.m. to meet again at 11 a.m. on Friday the 16th March 1951

V. KRISHNAMOORTHY AIYAR,
Secretary, Legislative Assembly.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly